

NOVI TEDNIK

Številka 49 • leto XXXVII • cena 12 din

Celje, 8. decembra 1983

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Jutri javna radijska oddaja v Šempetru

Dvajset let že potekajo v žalski občini sindikalne športne igre. Zaključek letošnjih, jubilejnih iger bo jutri ob 17. uri v dvorani Svobode v Šempetru, ob tej priložnosti pa pripravljamo skupaj s Šipom, mladinci te tovarne ter občinskim svetom ZSS Žalec javno radijsko oddajo. Na njej bodo nastopili Ivo Mojzer, ansambla Jogy band in Štajerski fantje, gledališki igralec Borut Alujevič in Peter Pavelič iz Celja, ki bo s svojim čarovniškim nastopom prav gotovo navdušil. Spored bosta povezovala Mateja Podjed in Janez Vedenik. Pogovarjali se bomo tudi s tistimi, ki imajo mnogo zaslug za uspeh sindikalnih športnih iger. Posnetek javne radijske oddaje bo na sporedu radia Celje v nedeljo ob 10.30 uri.

Frankolovo: zadruga v šoli

V osnovni šoli Frankolovo so ustanovili šolsko zadrugo. V njenem okviru bodo učenci posegali na sadjarstvo in zelenjadarsko področje, vse tudi kaže, da bodo gojili zajce in še kaj. V delovni načrt so zajeli tudi izdelovanje zabojčkov za sadje za domače sadjarje in druge. Pri vsem tem ne gre samo za dejavnost, ki bo šolski zadrugi prinašala tudi nekaj dohodka, marveč predvsem za aktivnosti, ki bodo mlade še bolj navezovala na domačo zemljo.

MB



Tudi v Sloveniji smo dočakali omejitve dobave električne energije in mnogi ob večerih berejo svet ob svečah. Varčevanje je neizogibna nujnost, saj elektrike ni dovolj, kljub prizadevanjem vseh proizvajalcev energije. Kakšno je stanje v REK Franc Leskošek-Luka pa v današnji temi tedna na 1. in 3. strani.

Na preplihu med prahom in ropotom

Spoznavali smo utrip nočnega dela med štorski jeklarji. Stran 12.

Prelepen do smrti

Umor voznika tovornjaka zaradi maščevanja. Stran 17.

Zašrangana nevesta v Debru

Domači fantje so se težko ločili od svoje Milene. Stran 24.

Inventivno dejavnost so ugodno ocenili

Raziskovalno-inovacijska dejavnost je v občini Celje dosegla od ustanovitve občinske raziskovalne skupnosti viden napredek. Uspehi so vidni v vse večjem razmahu ustanavljanja in dejavnosti razvojno-raziskovalnih enot v organizacijah združenega dela, v vse večjem uveljavljanju množične inventivne dejavnosti, pa tudi v uspehih akcije »mladi za napredek Celja«. Seveda je nalog in možnosti za še večji razvoj raziskovalne in inovacijske dejavnosti v občini še veliko, zato so tudi delegati zborov občinske skupščine med drugim podprli pobudo, da se v prihodnjem letu nameni za delovanje občinske raziskovalne skupnosti več sredstev.

Podobno, torej pretežno ugodno, so delegati ocenili tudi uresničevanje družbenega dogovora o pospeševanju drobnega gospodarstva v občini Celje v letu 1983. Za stalen in hitrejši razvoj na tem področju bo skupščina

preko delegatskega sistema vzpodbujala spremembe predpisov, ki zavirajo hitrejši razvoj drobnega gospodarstva, delegati pa so se zavzeli še za večje povezovanje zasebne obrti z organizacijami združenega dela, povečevanje izvoza in odpiranje novih delovnih mest.

Precej pozornosti so delegati namenili oblikovanju davčne politike v letu 1984 ter osnutkom odlokov o komunalni dejavnosti v občini ter določitvi stopnje prispevka za izvajanje sistema obrambe pred točo v osrednji Sloveniji. Skupnost, ki združuje 22 občin na tem območju, je bila ustanovljena 24. novembra, v Celju pa je samoupravni sporazum o ustanovitvi podpisalo 20 krajevnih skupnosti in 5 organizacij združenega dela. Predvidena prispevna stopnja bo v letu 1984 3,72 odstotka od katastrskega dohodka.

MILENA B. POKLIČ

Udarniško tudi v nedeljo

2000 rudarjev in več kot 150 zaposlenih v pisarnah je prvo decembrsko nedeljo izkoristilo za prostovoljno delo v jami in zunaj nje. Člani nočne izmene so za nekaj ur podaljšali svoje delo, ostali pa so bili pri kopanju premoga od 6. do 13. ure. V akciji sta sodelovala tudi predsednik slovenskih sindikatov Marjan Orožen in sekretar republiškega sindikata energetike Jože Leskovar. Nakopali so 6600 ton premoga.

Tako so velenjski rudarji od 1. januarja do vključno nedelje, 4. decembra že nakopali 4 milijone 587 tisoč ton premoga in se povsem približali izpolnitvi osnovnega letnega načrta izkopa 4,7 milijona ton. Decembra bodo velenjski rudarji delali kar 26 dni v želji, da ne izpolnijo samo osnovnega, temveč tudi delovni načrt.

Rudarji se bijejo z rudo in težavami

Najhujše so »sistemске« izgube in slaba oskrba s potrebnimi materiali

Naše oči so skozi vse leto pozorno uperjene k vsem slovenskim pridelovalcem energije, še posebej pa k Rudniku lignita Velenje, ki s svojim izkopom premoga dodobra polni pet blokov Termoelektrarne Šoštanj, iz katere bo šlo samo v letošnjem letu rekordnih 4000 GWh električne energije, kar predstavlja polovico

vseh slovenskih potreb. Deponijo TEŠ bo velenjski rudnik napolnil s kar štirimi milijonami ton svojega premoga, kar predstavlja 85 odstotkov, preostanek premoga (predvidoma milijon ton) pa je namenjen široki potrošnji in 6 odstotkov industriji, kjer prednjači »Djuro Salaj« iz Krškega, naš največji proizvajalec papirja.

»Tako neposredno tudi mi pomagamo jugoslovanski informatiki,« rahlo smeje dopolni zgornji podatek predsednik poslovnega odbora Rudnika lignita Velenje diplomirani inženir rudarstva Lojze Diacci. Zdaj, ko ponovno toliko govorimo o velenjskih rudarjih, kako ob rednih delovnikih, prostih sobotah, nedeljah in celo ob praznikih delajo v jami z željo po čimvečjem izkopu potrebnega premoga, vidimo samo izkopsane tone. Ne vidimo pa žal preštevilnih težav, ki so za temi uspešnimi tonami.

Daj mi devize pa ti dam...

Lojze Diacci: »Letošnje leto je bilo eno izmed zelo tež-

kih za naš rudnik. Imeli smo veliko težav tehnične narave, v jamah. Zaradi tega smo morali že od začetka leta napeti vse sile, da smo letno proizvodnjo uravnavali tako, da bi izpolnili plan in pričakovanja družbe, da bi elektroenergetiki zagotovili čimveč potrebnega goriva. Poleg tega so pred nas postavili še nalogo, da moramo dati premog ne samo v industrijo, temveč tudi v široko potrošnjo. Naš realni letni plan

je izkop premoga v višini 4,7 milijona ton. To je takorekoč zgornja meja, ki jo rudnik prenese. Ta plan je zelo težko dosegati v normalno predpisanem številu delovnih dni ter zahteva vsaj še tri do štiri udarniške dneve (proste sobote) ob pogoju, da vse stvari srečno potekajo v jami. V primeru najmanjše napake je plan že ogrožen.»

(nadaljevanje na 3. strani)

5. januarja 1984 izide prvi

NOVI TEDNIK

v letu 1984

V njem vam bomo, dragi bralci, izpolnili dolgoletno željo. Poobjavili bomo roman RAZBOJNIK GUZAJ. Ob tem pa bomo objavili še podlistek PO GUZAJEVH SLEDEH.



Iz srednjega v višji razred

Steklarji iz Rog. Slatine so za bolj kakovostne ročne izdelke

Steklarna Boris Kidrič iz Rogaške Slatine, ki bo letos izvozila za 6,5 milijonov dolarjev izdelkov, planira v prihodnjem letu 7,2 milijona dolarjev izvoza, v letu 1986, ko naj bi stekla proizvodnja v novi tovarni, pa že 16 milijonov dolarjev.

Bistveno povečanje izvoza načrtujejo steklarji z novo naložbo, ki naj bi kar trikrat povečala proizvodnjo izdelkov iz svinčevega kristala in sicer od zdajšnjih dveh na šest milijonov kosov letno. Po zdajšnjih izračunih bo veljala 170 milijonov dinarjev, ob 10,7 milijonih mark mednarodnega kredita pa bo s kreditom priskočila na pomoč tudi Ljubljanska banka Temeljna banka Celje in sovlagatelji, Aero, Cinkara, Tovarna nogavic Polzela in nekateri drugi. Steklarna bo od vrednosti naložbe vložila 15 odstotkov lastnih sredstev.

V Steklarni Boris Kidrič ne želijo povečevati vrednosti izvoza zgolj s količino svojih izdelkov. Pomembne naloge so si postavili tudi glede kakovosti in jih postoj-

poma jeli uresničevati že letos. Na ta račun so letos tudi izvozili za okoli 700 tisoč dolarjev manj izdelkov, kot bi jih sicer lahko.

Za kaj gre? Steklarna se je pred časom povezala z novim, a izredno pomembnim ameriškim kupcem, s firmo Wedgewood. Pomembnim tudi zato, ker je Steklarna ponudila možnost, da na izredno zahtevno ameriško tržišče plasira tudi izdelke višjega in ne le srednjega kakovostnega razreda, kot jih je Steklarna prodajala doslej. Vendar je bilo treba še prej izpolniti nekatere pogoje. Najprej so se morali steklobrusilci spoprijeti z izredno zahtevnimi dizajni, ki se skladajo tudi z ostalimi prodajnimi arti-

kli firme Wedgewood, hkrati s tem pa so morali obvladati še z izpopolnjeno tehniko preciznega ročnega brušenja.

Drugo, kar čaka Steklarno v prihodnjem letu, pa je pridobitev nove peči za taljenje steklene mase. Zdajšnje lončene peči namreč ne morejo staliti mase do zadovoljive čistosti, zato načrtujejo že prihodnje leto nakup nove talilne peči, ki naj bi zamenjala dve obstoječi. Popolno kakovost steklene mase, primerno za ročno proizvodnjo kristalnih izdelkov višjega razreda, pa bodo steklarji dosegli le, če bodo novo peč kurili s plinom in ne več z mazutom, kot doslej.

DS

Uspešna prodaja Hlevita

V Ljubecni so samo v prvih desetih mesecih letošnjega leta prodali na domači trg preko 6000 ton hlevita. Računajo da bo ta številka konec leta blizu 8000 ton. Hlevit je vse bolj iskan izdelek, ki nadomešča podobne - uvožene.

Želijo, da bi ta izdelek našel svoje mesto tudi na tujih tržiščih. Prvi odmevi na ponudbe, ki so jih dali tujim kupcem so ugodni. To pa pomeni, da se bo ta kolektiv najbrž že v prihodnjem letu lahko uvrstil tudi med izvoznike s tem izdelkom.

MB

Konusovo novo skladišče

S skladiščenjem surovin in gotovih izdelkov v Konusu v Slovenskih Konjicah ne bodo imeli več težav, ko bo nared novo skladišče za surovine in končne izdelke, s katerim bodo v tej delovni organizaciji izpolnili zadnji projekt iz programa prestrukturiranja proizvodnje.

Do sedaj so namreč tako surovine kot izdelke skladiščili v različnih prostorih Konusa, pa tudi drugje v Slovenskih Konjicah ali celo v Javnih skladiščih v Celju ter v Kovinotehni. Za te usluge je moral Konus letno plačevati več milijonov di-

narjev, čisto pa so se pojavljali tudi problemi s prevozi. Vse to brez dvoma toliko bolj opravičuje investicijo v lastno novo skladišče. Dejstvo je tudi, da imajo v Konusu čisto težave s skladiščenjem surovin tudi zato, ker le-te uvažajo s klirinškega področja. Dobave iz teh držav so količinsko neredne in različne in se jih ne da planirati glede na kontinuiteto porabe v proizvodnji. Zato so večji skladiščni prostori še toliko bolj pomembni. V novih prostorih bodo delavci dosegli tudi večjo storilnost pri kompletiranju predvsem izvoznih pošilk.

Kajti zdajšnja razdrobljenost skladišč v veliki meri otežuje tudi organizacijo notranjega transporta izdelkov in surovin.

Novo regalno skladišče ob Konusu so projektirali v SMELT Ljubljana, s katerim so sklenili pogodbo za izvedbo del po sistemu »na ključ«. Dela bodo predvidoma končana do julija prihodnje leto. Od tedaj dalje pa v Konusu tudi računajo, da bodo uspeli hitreje in natančneje odpremljati blago, izboljšati organizacijo dela in zmanjšati transportne stroške.

MATEJA PODJED

Polovica proizvodnje v izvoz

V poljski tovarni nogavic nameravajo prihodnje leto izvoz povečati za petnajst odstotkov, kar pomeni, da bodo izvozili kar polovico svoje proizvodnje. Ob tem pa ugotavljajo, da se v tehnološki opremljenosti vse bolj veča razkorak med nami in konkurenčnim zapadnim trgom. Prihodnje leto načrtujejo naložbe v vrednosti 120 milijonov dinarjev v strojno opremo in v objekt, namenjen izvoznim prizadevanjem.

J. V.

Elkroj

INDUSTRIJSKA
PRODAJALNA NAZARJE

odprta od 8. do 19. ure
sobota od 8. do 12. ure

10

**Ljubljanska banka
Splošna banka Celje**

V šoli na Črešnjicah pionirska hranilnica

Četudi gre za majhno podružnično šolo osnovne šole Frankolovo, in čeprav so majhni tudi sicer, saj ima šola le štiriindvajset otrok, niso hoteli zaostajati za drugimi. Tudi ti otroci na Črešnjicah so se odločili, da bodo imeli svojo banko v malem, svojo pionirsko hranilnico. In da bi ta odločitev ne bila kar tako, so sklenili, da bodo ustanovni zbor povezali z osrednjo šolsko proslavo 29. novembra na Frankolovem in z ustanovitvijo šolske zadruga. Rečeno, storjeno.

To je bila v resnici veličastna proslava, ki so jo dopolnili z lepim kulturnim programom, sprejemom cicanov med pionirje in seveda z ustanovitvijo pionirske hranilnice na podružnični šoli na Črešnjicah ter z ustanovnim zborom šolske zadruga.

Ko so izglasovali ustanovitev pionirske hranilnice so potrdili tudi predlog za izvolitev prvega sveta hranilnice. Tako bo v njem Marjetka Šelih predsednica sveta, Dejan Košec, Mojca Kralj in Brigita Kračun pa člani. In še nekaj je pomembno - mentorica te 93. pionirske hranilnice na območju, kjer deluje Ljubljanska banka Splošna banka Celje, bo Marija Čretnik.

Kot vsem novoustanov-



ljenim pionirskim hranilnicam v šolah, je Ljubljanska banka Splošna banka Celje tudi ta dogodek poudarila s podelitvijo 250 dinarjev kot prvo vlogo na knjižico nove hranilnice, razen tega pa je petim prvošolcem v podružnični šoli na Črešnjicah izročila hranilne knjižice z začetno vlogo desetih dinarjev.

Tako se je pionirski hranilnici v osnovni šoli Frankolovo, ki je bila ustanovljena 1970. leta, zdaj pridružila še hranilnica na podružnični šoli na Črešnjicah.

Na posnetku: skupina otrok iz podružnične šole na Črešnjicah na osrednji proslavi v telovadnici osnovne šole Frankolovo.

Največja izdelovalka značk

Aurea bo prihodnje leto slavila 30. jubilej

Da bomo na moč natančni: Aurea si skupaj z zagrebškim Ikomom izmenično deli prvo oziroma drugo mesto med dvajsetimi izdelovalci značk v Jugoslaviji. Danes je v Aurei zaposlenih 220 delavcev, od tega je več kot tričetrt žensk, delo pa imajo organizirano v dveh izmenah. Nekaj časa so bili združeni s celjskimi Zlatarnami, s katerimi tudi sedaj, ko niso več pod isto streho, dobro sodelujejo.

Proizvodni program značk je še vedno glavni, saj predstavlja približno osemdeset odstotkov vse proizvodnje, sicer pa izdelujejo vse vrste kovinske galanterije, poleg značk še embleme, plakete, srebrne kontakte, pokale, žare in opravljajo galvanske usluge. Pravi, da so jih časi z varčevanjem denarja pri reklamah in ekonomski propagandi kar močno poslovno stisnili, vendar računajo na svojo kakovost pri izdelavi in tudi za poslovno ime, ki so si ga na tržišču ustvarili. Od kar so pred dvema letoma začeli z emajliranjem, so kakovost svojih izdelkov še izboljšali, prav tako je ta oddelek z naročili med najbolj zasedenimi.

Ob koncu leta bodo načrtovani plan presegli, računajo tudi, da bodo gospodarsko uspešnejši od lani, čeprav so jih v letošnjem prvem trimesečju preganjale že tudi rdeče številke. Niso brez težav pri oskrbi z reprodukcijskim materialom, zlasti z bakrom in bakrenimi legurami, iz katerih sedaj izdelujejo večino proizvodov.

Za prihodnje leto pripravljajo gospodarski načrt, ki bo

vseboval še poseben stabilizacijski akcijski program, v njem pa bodo posebej obdelali vprašanja boljšega izkoriščanja delovnega časa, še večje kakovosti izdelkov in dosledno spoštovanje rokov, kar je pri njihovi, večinoma naročeni proizvodnji, bistvenega pomena.

Manj znano je, da Aurea v obratu v Gorici pri Slivnici, kjer je zaposlenih 20 delavcev, izdeluje tudi zložljive otroške postelje. Za tovrstno izdelavo so se odločili ob velikih omejitvah reklamnega programa, hkrati pa računajo, da je program posteljic

obetaven, tržno stalno zanimiv, s tem proizvodnim programom pa tudi nadomeščajo uvoz. Kot predstavnik drobnega gospodarstva so vključeni v poslovno skupnost Formator Celje in v prihodnje si obetajo tudi več izvoznih učinkov svoje proizvodnje. Če bodo uresničili dovolj napete delovne načrte in jih obogatili še z nekaterimi novimi izdelki, potem bodo tudi lahko popravili osebne dohodke, katerih mesečni povpreček še do pred kratkim ni presegel 17.000 dinarjev.

MITJA UMNİK

Ugodna ocena prizadevanjem v Tovarni traktorjev Store

Na zadnji seji izvršilnega odbora Ljubljanske banke Splošne banke Celje, ki je bila ob koncu meseca novembra, so delegati osrednjo pozornost namenili ob sicer obsežnem gradivu sprejemu rebalansa Načrta Ljubljanske banke Splošne banke Celje za leto 1983, sprejemu Samoupravnega sporazuma bank o politiki obrestnih mer v letu 1984, s katerim banke politiko obrestnih mer prilagajajo redni obrestni meri in odobritvi sanacijskega kredita za Tovarno traktorjev v Storah.

Tako so ob sprejemanju rebalansa ugotovili, da bo banka v letu 1983 dosegla precej več prihodkov kot je načrtovala, ki pa jih bodo namenili za pokrivanje prav tako povečanih odhodkov.

Pri odobritvi dolgoročne-

ga sanacijskega kredita Tovarni traktorjev Store v znesku 5 mio din pa so ugodno ocenili dosedanja prizadevanja delavcev tovarne za preseganje težav, s katerimi se spopadajo že vrsto let.

1948 **35 let** 1983
fotolik
CELJE

portretna
in komercialna
fotografija



Vremenska hišica tudi za ekologijo

Radovednost Celjanov zbuja vremenska hišica med Levstikovo in Vrnčevovo ulico v Celju, ki je še v gradnji, prve podatke pa naj bi v njej prebrali še ta teden.

Samoupravna interesna skupnost za varstvo zraka v Celju je imela že dolgo v programu, da poleg običajnih meteoroloških podatkov Celjanom postreže tudi s podatki o onesnaževanju zraka. Objavljeni bodo v vitrinah, poleg teh pa bodo še podatki o stanju na cestah ter turistične informacije. Za vse to

bodo skrbela posamezne strokovne službe, medtem ko je investitor same vremenske hišice SIS za varstvo zraka.

Koncentracija onesnaženega zraka se je v mesecu novembru dvignila, kar je bilo pričakovati glede na vremenske prilike. Dnevna povprečja se sučejo preko 0,30 miligramov SO_2 na kubični meter. Od 10. novembra naprej do konca meseca bodo močne inverzije in sicer pričakujejo koncentracije okoli 0,81 miligramov SO_2 na m^3 zraka. Letos je bil že dvakrat uveljavljen ukrep prve stopnje, ki velja za celjsko občino. Posredovali so navodila prebivalcem, kako naj ravna v takem stanju.

Letos ekologi pričakujejo slabši zrak kot prejšnja leta in to iz zelo preprostega razloga, ker so ljudje v gospodinjstvih prenehali kuriti na tekoče goriva in se zdaj veliko bolj kot kdaj prej grejejo s premogom. Za slednjega pa velja, da je velik onesnaževalac ozračja.

Z.S.

1948 **35 let** 1983

prodajalna
Tomšičev trg 2

Priznanja za krvodajalstvo

Na proslavi v Sentjurju so priznanja šla v prave roke

Sentjurčani so tridesetletnico organiziranega krvodajalstva v Sloveniji slovesno proslavili. Ob tej priložnosti so v občini, kjer kar vsak deveti občan daruje kri, pripravili v soboto slovesnost v čast krvodajalcem.

Občinski odbor Rdečega križa Sentjur pripravi vsako leto dve krvodajalski akciji, ki se jih udeleži poprečno 550 darovalcev. Vseh darovalcev krvi v sentjurski občini je nekaj preko 2000, vsako leto pa daruje kri prvič tudi osem odstotkov mladine. Tako se število krvodajalcev iz leta v leto obnavlja in raste.

Tako tudi ni presenetljivo, da sentjurska občina presega republiški krvodajalski plan, ki ga za vse slovenske občine pripravi Republiški odbor Rdečega križa.

Na sobotni prireditvi, ki jo je otvoril predsednik občinskega odbora Rudi Lesnika, je o pomenu krvodajalstva govoril Ivan Jager, prireditve pa se je udeležila tudi predsednica republiške skupščine Rdečega križa, Ivica Znidaršič. V kulturnem programu so sodelovali mladi člani Rdečega križa, oktet iz Ponikve in tamburaški zbor iz Dobja pri Planini. Občinski odbor Rdečega kri-

ža pa je podelil tudi priznanja, plakete in značke 105 darovalcem krvi. Srebrni in zlati znak Rdečega križa, ki ju podeljujejo na republiški ravni, je prejelo 14 krvodajalcev. Posebno priznanje za več kot petdesetkratno darovanje krvi sta prejela Stane Kajtna iz Sentjurja in Jože Žlender iz Loke pri Žusmu. Prav tako so najaktivnejše krajevne organizacije Rdečega križa, delovne organizacije, ki dajejo največ krvodajalcev, in aktivisti Rdečega križa prejeli priznanja za dolgoletno delo pri razvijanju solidarnosti na področju krvodajalstva.

IVANA FIDLER



Kri za življenje

Oto Kranjc, upokojenec, danes iz Vrbja pri Zalcu, ima svojevrsten rekord. Letos, k v naši republiki praznujemo 30 let prostovoljnega krvodajalstva, je daroval kri že petdesetkrat, s čimer je rekord v žalski občini.

O tem, kako se je začela i tekla njegova krvodajalska pot, nam je sam pripovedoval:

»Prvič sem dal kri leta 1946, ko sem služil vojaški rok. Potem nisem zamudil nobene priložnosti, da bi dal kri. Krvodajalskih akcij sem se udeleževal v Zalcu in Sempetru. Kako leto so mi jo vzeli tudi po štiri krat po pol litra. S tem bi še nadaljeval, toda po upokojitvi sem zbolel in tako zaenkrat nisem mogel med krvodajalce. Seveda pa se jim bom, kakor hitro mi bo zdravje dopuščalo, spet pridružil. Še nekaj bi mi povedal, predvsem tistim mladim, ki se ne morejo odločiti, da bi dali kri. Marsikateri med njimi čuti dolžnost na tak način pomagati ponesrečenim in bolnim, pa jih vsakokrat odvrne strah pa tudi govorice, da je dajanje krvi zdravju škodljivo. To seveda ni res. Odvzem krvi boli tako malo, da še omejevali ni vredno, kaj šele strahu.«

Za nesebično pomoč je Oto Kranjc prejel že več priznanj, za praznik republike pa Red zasluge za narod s srebrnim vencem. Na to zadnje priznanje je še posebej ponosen.

Tudi sicer se Oto Kranjc humanim dejanjem ni izogibal. Vsa leta je član GD Vrbje, 28 let je bil poveljnik, sodeloval je v številnih akcijah, ko so reševali imetje pred podivjanimi Savinjo, ko pa je bil vojak, je enega od oficirjev rešil pred utopitvijo.

TONE TAVČAR



Angora zajčki, kosmati kot medvedi, so pritegnili še posebno pozornost številnih obiskovalcev.

Uspela razstava malih živali v Golovcu

Člani društva gojiteljev malih živali iz Celja so od 2. do 4. decembra v veliki dvorani zavoda Golovec pripravili nadvse uspešno razstavo svojih malih prijateljev.

Pod pokroviteljstvom obeh velikih agrovilskih sozdov Hmežada in Merxa ter velenjskega Farmina so razstavili preko 350 kuncev 30 pasem, blizu 170 predstavnikov perjadi, 70 golobov, od kužuharjev in ostalih malih živali pa je bilo mogoče videti tudi nutrije, morske prašičke, grlice, japonske prepelice. To je bila res prava paša za oči, še posebno za najmlajše, ki so si razstavo v spremstvu vzgojiteljic ogledovali že v petek, čez vikend pa tudi v spremstvu staršev. Celjsko društvo malih živali financira svo-

jo dejavnost zgolj s članarino in s prostovoljnimi prispevki svojega članstva in nekaj simpatizerjev, tako da je mogoče njihovo dejavnost, s katero se uvrščajo v sam slovenski vrh tovrstne ljubiteljske gojitve, še posebej pohvaliti. Sicer pa na širšem celjskem območju deluje podobno društvo samo še v Titovem Velenju.

Bolj gospodarske učinkovitosti pri gojitvi malih živali v zadnjem času iščeta oba sozda, Hmežad in perutinarstvu, Merx pa v kunčereji, pri čemer gre za bolj farmsko vzrejo in gojitev, čeprav hkrati računajo tudi na ljubiteljski interes gojiteljev malih živali.

MITJA UMNİK
FOTO: EDI MASNEC



Slavko Kukovec

Kdo v Celju ne pozna vedno vedrega in po slovnih opravkih hitečega občana – Celjana v pravem pomenu besede, dipl. gradb. tehnika Slavka Kukovca, ki je proslavil svojo 70-letnico.

Slavko Kukovec se je rodil aprila 1913 in po končani srednji tehniški šoli se je ob delu v domačem obratu vključil v ta-

kratno društvo gradbenih delovodij in mojstrov, ki jih je leta 1938 tudi vodil na svetovno razstavo obrti v Berlin. V začetku nacionalnega odpora proti okupatorju jeseni leta 1941 so ga Nemci zaprli in nato poslali na delo v Avstrijo, imetje pa so zaplenili.

Po povratku leta 1945 se je poleg obnove svojega obrata posvetil tudi obnovi po okupatorju prizadetega Celja. Že pri

prvih volitvah leta 1945 je bil izvoljen za predsednika terenske organizacije OF na Lavi, ki ji je predsedoval 14 let. Nato je bil 12 let predsednik Krajevne skupnosti Dolgo polje, kjer se sedaj uspešno vodi zbor delegacij. Ob tem družbenem delu mu širša celjska skupnost priznava zasluge pri obnovi in izgradnji

OBRAZI

Celja in okolice. Pri celjski občinski upravi je od leta 1952 vodil 6 let svet za gradbeništvo in nato sodeloval v odborih in komisijah pri oblikovanju celjske Komunalne ureditve. Najvidnejše in celjski javnosti znano je delo Slavka Kukovca pri Celjski zvezi inženirjev in tehnikov, ki ima pri razvoju Celja vidno vlogo. Sodeloval je v vodstvu zveze IT od ustanovitve leta 1946 vse do današnjih dni.

Za svoje delo je dobil skoraj vsa mogoča celjska, republiška in zvezna priznanja in odlikovanja. Posebni priznanji pa sta častno članstvo Zveze gradbenih IT Jugoslavije in častna plaketa ob priliki 30-letnice Zveze gradbenikov Jugoslavije.



Suška godba iz Rečice ob Savinji

Prosvetno in kulturno delo v Rečici v Gornji Savinjski dolini ima bogato tradicijo. V to tradicijo pa prav gotovo sodi tudi nekdanja suška godba, ki po pripovedi Ivana Straška izvira tam okrog leta 1922. Tudi njegov oče je bil kapelnik suške godbe. Njeni člani so večinoma drvarili po hostah vse do vrha Medvednjaka, večinoma pa so bili doma iz zaselka Dol-Suha, zato tudi ima, suška godba. Zaslužni za suško godbo pa so Matevž Bider, Janko Bider in v zadnjem času, po letu 1976, sedanji kapelnik Franc Goluf. Seveda se naslednica suške godbe sedaj imenuje Delavska godba občine Mozirje s sedežem v Rečici ob Savinji. Danes brez rečičke godbe, ki je dobro nasledila tradicijo stare suške godbe, ni nobene prireditve v mozirski občini in ni ga praznika, ki ga s svojimi budnicami in poskočnimi zvoki ne bi naznanjali člani rečičke godbe na pihala.

Na sliki: Sedanji rečički godbeniki, ki so v Rečici na svoj način »glasovali« za občinski samoprispevek.

MITJA UMNİK

Razstava fresk v Pokrajinskem muzeju

Celjski pokrajinski muzej je v svojem novem prostoru občasnih razstav pripravil razstavo »Antične freske Celja«

Predstavljen je del umetnosti antičnega obdobja, ki je poleg kiparstva in umetne obrti razvijalo tudi slikarstvo in to prav na stenah pomembnih poslopij.

Stensko slikarstvo so poznali že v starem Egiptu, kjer so kot slikarsko tehniko uporabljali enkaustiko (vroči vosk). Preko Grčije so Rimljani osvojili to zvrst umetnosti že v 2. stoletju pred našim štetjem.

Že v 1. stoletju našega štetja se je stensko slikarstvo uveljavilo tudi v naših krajih in je predstavljalo poleg mozaika in štukature notranjo dekoracijo javnih zgradb in bogatih zasebnih vil.

Konec 1. in v začetku 2. stoletja se pri nas uveljavi stenska slikarstva postopnopejanskega obdobja, takojmenovani dekorativni stil, ki je bil posredovan iz Ak-

vileje na področje Vzhodnih Alp. Zahodna Panonija in Norik (Madžarska Slovenija, Avstrija) sta imela

Znamenito najdišče stenskega slikarstva predstavljajo Pompeji, mesto južno od Rima, ki ga je leta 79 n. št. zasula lava Vezuva. Izkopavanja mesta so nam odkrila najlepše freske rimskega imperija. Na podlagi najdb so stensko slikarstvo razdelili na štiri sloge z različnimi fazami.

enak razvoj in sta bila pod dvema vplivoma: italiskim in grško-azijskim.

Stenski omet je bil sestavljen iz več plasti. Osnovna - prva plast je bila debela, groba, iz apnenčaste malte, na to so nanašali vedno finejšo in tanjšo. Zgoraj je bila najtanjša in gladka.

Na to izredno gladko površino so nanašali slikarji al fresco. Sveže, zemeljske barve so se dobro vezale na vlažno podlago. Po tehniki al fresco je dobila stenska



Plavajoči rački. Detalj freske iz 2. stoletja. Foto: V. Berk.

poslikava splošno ime freske. Celjske freske so bile izdelane v tehniki al fresco; včasih kombinirane s tehniko a secco - barvali so na suho podlago.

Razstava prikazuje freske iz različnih predelov antičnega mesta. Najpomembnejša najdišča so iz Prešernove ulice, Gledališke, Savinove ulice in vile na Selcah. Opredeljujemo jih lahko od 1. do 4. stoletja našega štetja.

Prikazani so detajli sten, okrašeni s črtami in pasovi živahnih, pisanih barv, prav tako je prikazan postopek rekonstrukcije posameznih ornamentov.

Celjske antične freske so po kvaliteti in raznolikosti izjemne in sodijo v vrh rimskega freskantstva v Sloveniji. Njihove analogije lahko iščemo na Magdalenski gori na Koroškem in v Budimpešti.

Razstava bo na ogled v decembru in januarju.

VERA KOLSEK

Posredovalnica z veliko izbiro - mali oglasi v Novem tedniku

Tamburaši iz Subotice med Celjani

Celjski tamburaši ZPD France Prešeren so v goste povabili pobrateni tamburaški orkester iz Subotice.

Pripravili so skupen nastop obeh ansamblov. Prvi koncert bo 9. decembra ob 19. uri v dvorani Narodnega doma v Celju, drugi pa naslednji dan, v soboto ob 16. uri, v Zdravilišču Dobrna.

Glede na to, da so subotški tamburaši trenutno najkvalitetnejši tovrstni ansambel v Jugoslaviji, Celjani pa so navdušili na 4. reviji tamburašev Slovenije, se obiskovalcev obeh koncertov obeta zanimiv in kakovosten kulturni dogodek. Na svoj račun bodo prišli zlasti ljubitelji zvoka tamburice.

M. A.

Jezik je zrcalo naroda

Profesor Milan Dolgan, ki predava na Pedagoški akademiji v Ljubljani je pred kratkim v samozaložbi izdal zanimivo knjigo: Spoznavanje jezika.

Dobrodošla bo slehernemu, predvsem pa učencem, dijakom in študentom ter njihovim profesorjem, ki jim ni vseeno, kaj se dogaja z našim jezikom in kako ga uporabljamo.

Od celotnega jezikovnega sistema obravnava avtor besedotvorje in besedno zgradbo, slovenski jezik primerja s sodobnimi slovanskimi jeziki in s starim slovanskim jezikom. Med drugim bomo v njej našli glasoslovje, pisnost in pravorečje, pri čemer avtor upošteva govorico otrok in ljudsko govorico in raziskuje svet glasov kot del narave in življenja, ne pa samo kot danost in obveznost. Prav tako obravnava naglasno problematiko, posebno slovensko naglasno negotovost, ki jo je treba nujno odpraviti. Predstavljena je tudi režija in izvajanje besedil z upoštevanjem estetike, kar je še kako pomembno za gledališko udejstvovanje in govornišvo nasploh.

Knjigo Spoznavanje jezika boste našli na policah Mladinske knjige in zanjo odšteli 350 din.

MP



Zvezdice so postale Igen

Plesna skupina »Zvezdice« se je preimenovala v »Igen«. Dekleta in fant, koreograf Igor Jelen, si uspešno utirajo pot k uspehu. Letošnja sezona je bila zanje še posebej uspešna. Predstavili so se na prireditvi ob mednarodni zlatarski razstavi, plesali so na otvoritvi ekološke razstave, prav tako na sejmu Vse za otroka in izdelali osem modnih revij v vlogi oddelka za sodobna oblačila.

Igen dela v štirih skupinah: A, B, C in oddelek za sodobno oblačenje mladih. Zdaj pripravljajo predstavo Negacija negacije, s katero nameravajo zaplesati na pragu prihodnjega leta. »Igen« bo v okviru letošnjih prireditev spremljal tudi dedka Mraza po petnajstih krajevnih skupnostih. Na sliki - uspeša je predstava v Muzeju revolucije.

Skozi gologoto Neretve in Sutjeske

Bitki na Neretvi in Sutjeski sta bili dramatičen uvod v zasedanje AVNOJ-a v Jajcu, ključni kamen v temeljih nove Jugoslavije. Dotlej je bil to najboljše premik vojsk na jugoslovanskem bojišču, s ciljem, da se uniči Vrhovni štab in glavnina naših oboroženih sil, ter da se izniči pomen ustanovitve Bihaške republike. V njej so vseeno delovali novo ustanovljeni organi, življenje pa je bilo organizirano kot v vsaki pravi državi.

Z vasi so kljub lastnemu pomanjkanju redno oskrbovali vojsko. Narodnoosvobodilni odbori so skrbeli, da je bila vsa obdelovana zemlja posejana, žetev pravočasno opravljena in spravljena na varno mesto. Parolo »Noben zrna žita sovražniku« so podkrepile tudi ostre kazni za vse, ki je niso upoštevali. V skoraj vseh večjih mestih so pripravili tečaje za nepismene, odpirali so šole, knjižnice, kulturne domove... Trgali so se nakopičeni verski, nacionalni in drugi predsodki. V Bihač je tiste dni prišel tudi stari pesnik Vladimir Nazor, poleg obnovljene »Borbe« pa so na osvobojenem ozemlju izhajali tudi drugi časopisi.

Obstoj Bihaške republike je bil trn v očesu okupatorjem in kontrarevolucionarnim silam doma in na tujem. Želeli so zmanjšati njen pomen in ustvariti vtis o sovjetski prevladi v narodnoosvobodilnem gibanju, sam Draža Mihailović pa je o bihaških dogodkih govoril kot o »komedijski« in »propagandnem triku«. Toda, prav okrepljena propaganda dokazuje, da so se zavedli, kako so lahko

Čas AVNOJ-a

TANJUG

prav bihaški sklepi ključni za končno rešitev vprašanja oblasti v Jugoslaviji.

Na zahodu pa je bilo še naprej, tako je soditi ob prelistavanju časopisov, več tistih, ki so verjeli v »častno vlogo« Draže Mihailovića, četudi je begunska vlada priznala, da v Jugoslaviji obstajata dve osvobodilni sili, toda da so neodvisne enote partizanov neznatne v primerjavi z organiziranimi silami generala Mihailovića. Tudi to Mihailoviću ni pomagalo v bitki na Neretvi, kjer so četniške sile pretrpele odločilen poraz, po katerem si niso več opomogle.

Da bi razbili laži, v katerih so vse partizanske zmage pripisovali enotam Draže Mihailovića, sta izvršni odbor AVNOJ-a in Vrhovni štab v začetku leta 1943 poslala vsem zaveznikom vladam noto, v kateri poudarjajo izdajniški značaj četništva in pozivajo zaveznike naj pošljejo komisije, ki bi na kraju samem ugotovile resnico. Nekoliko kasneje sta obe ti vojnopolitični telesi dali izjavo za najširši krog javnosti doma in v tujini, s katero pobijata trditve zahodne propagande, da se četniki borijo proti ustašem in ne proti partizanom. Izjava poudarja, da bo vprašanje družbene ureditve in državne organizacije rešeno po vojni.

Medtem se je pričela četrta sovražna ofenziva, usmerjena na Bihaško republiko. Skupaj so jo izvedle nemške, italijanske in kvilinske enote. Okoli 100.000 dobro oborože-

nih in opremljenih sovražnikovih vojakov je napadlo 20.000 partizanov in okoli 4000 ranjenecv. Za vojsko je bežalo tudi ljudstvo, saj so razbesneli Nemci požigali in uničevali vse pred seboj. Vasi so ostale skoraj prazne, domala 100.000 je bilo beguncev. Bil pa je januar.

Podrobnosti te bitke so bile že večkrat opisane. Pa je vseeno še vedno težko razložiti, kako so se ob takem odnosu sil partizani uspeli izvleči. Znana je Titova odločitev na Neretvi, ko je bil zrušen za ponovno, na hitro, izgrajen most, ki je borce in ranjence povedel v svobodo. To je bila zmaga morale nad materijo, vojna ukana, o kateri predavajo na vojnih akademijah po vsem svetu. V silnem jurišu so bili povsem razbiti četniki, 15. marca ni bilo na desni obali Neretve nobenega partizana več. Odprta je bila pot v Hercegovino in Crno goro.

Nemški komandant za jugovzhod, general Aleksander von Lear, ki je bil ujet pred koncem vojne, je izid te bitke na zaslišanju takole opisal: »Partizani so se uspeli prebiti čez Neretvo in se do zadnjega moža umakniti v severni del Crne gore. Prebili so se na odseku fronte, ki so jo držali Italijani in četniki. Nobenega plena ni bilo in tudi ujetnikov ne. Nismo našli nobenega partizanskega ranjenca, niti padlih, čeprav so, sodeč po naših krvavih izgubah, tudi partizani morali imeti večje izgube.«

Hitlerja so kmalu obvestili o neuspehu ofenzive. Razjezil se je nad svoje generale, ker so ga, kot je dejal, ves čas operacij obveščali o uspehih, na koncu pa o tem, da so v obroču našli »samo eno sedlo in umrlega osla«. Razlogov za nezadovoljstvo je bilo še več. Bihaška republika ni bila zavzeta, partizanske enote pa so na poti v Crno goro ustvarile novo osvobodeno ozemlje. Zato je že sredi maja sledila nova ofenziva pod šifro »Operacija Schwartz«, v kateri je 127 tisoč sovražnih vojakov napadlo okoli 16.000 partizanov in 3500 ranjenecv.

Ofenzivo so pripravljali v največji tajnosti, tako da je v določeni meri presepetila Vrhovni štab in glavnino narodnoosvobodilne vojske. Svobodno partizansko ozemlje v Crni gori je pričel stiskati obroč okoli doline Sutjeske in vrhov Zelengore, Meglica in Volujaka. Bitka je trajala samo 30 dni. Medtem je padlo okoli 7000 partizanskih borcev, ki so izpisali najlepše strani zgodovine narodnoosvobodilne borbe. Tito je bil ranjen, vodja britanske vojne misije Bill Stewart je padel, ne pa tudi Bill Deakin, ki je obvestil svoje predpostavljene o tem, kako in proti komu se borijo partizani. O teh dneh so ostala zabeležena mnoga herojska sporočila, ki so jih enote pošiljale Vrhovnemu štabu.

Borci 2. dalmatinske brigade so, na primer, sporočili: »Izgubili smo dve tretjini borcev, toda računajte na nas, kot da smo v popolni sestavi.«

Borci 4. crnogorske brigade so sporočili: »Dokler boste stisli naša Ljubina groba strele iz naših pušk. Nemci ne bodo prodrli. Ko tega ne bo več, vedite, da na njem ni več živih komunistov - proletarcev.«

(Se nadaljuje)

Nas neustrezna reševalna služba ogroža?

Ce smo ogroženi, so tega krivi nepotrebni kilci in prevozi

Bolj kot karkoli nas prizadene, če je ogroženo zdravje ali celo življenje. Naše, naših najbližjih, ljudi, za katere si lahko predstavljamo, da bi bili na njihovem mestu. Čakanje na pomoč je tu najtežje, vsaka zakasnitev ali napaka najbolj boleča. Očitki najhujši. Pogosteje kot drugi zdravstveni delavci se zato pod našim drobnogledom znajdejo reševalci.

V Celju, Zalcu in Sentjurju so to delavci temeljne organizacije Reševalna postaja. Njihovo delo je težko, se težje, če se morajo prepogosto otepati z nepotrebni kilci in prevozi, zaradi katerih se tudi zgodi, da niso takoj tam, kjer bi bili bolj potrebni. Kaže, da tistik, ki jih uporabljajo kot takisti službo, tega ni mar. Seveda pa niso vsi nepotrebni kilci že vnaprej premišljeno izkoriščevalski. Strah ima pač velike oči in to razumejo tudi celjski reševalci.

Celjska reševalna postaja nima toliko delavcev, kot bi jih potrebovala niti toliko vozil, kot bi si jih želela. Vseeno je v zadnjem desetletju napredek tudi pri njih očit. Vsaj pri kadrih in vozilih, če že pri njihovih prostorih ne. 28 delavcev ima na razpolago 16 reševalnih avto-



valci je hudo, saj prideta le dva na pet voznikov. Zaradi tega mora počakati marsikak prevoz, za katerega sta potrebna oba - z nepotrebnimi in eden sam ne more pomagati. Drugi ljudje, včasih celo svojci, prepogosto niso pripravljeni pomagati. Niso

to nekako ne gre. Ravno zaradi tega bi pričakovali, da bodo vsi navdušeno podprli predlog reševalne službe po nakupu posebnega vozila za intenzivno nego, prave gibljive ambulante, ki bi nudila tudi odlične pogoje za delo zdravniške ekipe v izrednih razmerah. Za takšno vozilo, ki bi z vso opremo veljalo nekaj čez tri in pol milijone dinarjev, razen pri Zavarovalni skupnosti Triglav, ni bilo zanimanja. Reševalna postaja ga sama kljub obljubljeni pomoči Triglava ni sposobna kupiti, zato se bo odločila za vozilo, primerno za vsakodnevne najnujnejše primere. Od pomoči občanov bo odvisno, če ga bo tudi lahko v celoti opremlila. Sicer pa je pri njih samih zaživel ideja o stalni prisotnosti vozila in voznika za primere, ko je neposredno ogroženo življenje. Žal pa ga pogosto pokličejo tudi takrat, ko prevoz ni tako nujen.

V reševalni postaji nimajo zaposlenega zdravnika, imajo pa vsi delavci 80-urne tečaje prve pomoči z izpitom in rednim dodatnim izobraževanjem. Tudi svojega strokovnega sodelavca imajo - dr. Milana Žuntarja, s katerim se posvetujejo tudi ob vsaki napaki. Ne bi bilo odveč, če bi bil zdravnik prisoten stalno - toda zdravnik specialist prav za prvo pomoč. Prav tako ne bi bila odveč boljša opremljenost vozil in ne nazadnje sistem obveščanja. Kaže, da se prav tu obetajo prve spremembe, saj je že izdelan načrt celovite povezanosti na območju z UKV signalom, v katerega bi bili poleg reševalcev vključene tudi bolnišnice. Brez dvoma bi bil to pomemben prispevek k smotrni uporabi reševalnih vozil. Le občani sami - in zdravstveni delavci - lahko store še več z odpravo nepotrebnih prevozov.

MILENA B. POKLIČ

to se pač ravnamo po pravilu »za vsakogar nekaj«. To lahko dosežemo v okviru sedanjih specializiranih glasbenih oddaj, zato jih tudi ne nameravamo spreminjati. Edina sprememba bo podaljšanje obeh lestvic na pol ure. Z voditeljskim pristopom želimo ti dve glasbeni oddaji popestriti in »razgibati«, ju napraviti zanimivejši. Druge specializirane glasbene oddaje (»Iz arhiva resne glasbe«, »Iz zakladnice zborovske glasbe«) pa bomo popestrili s tem, da bomo k njihovem oblikovanju povabili zunanje sodelavce, strokovnjake za posamezne vrste glasbe.

Naša velika želja je tudi obogatiti radijski glasbeni arhiv z novimi posnetki pevskih zborov ter ljudskih pevcev in godcev, ki jih na našem območju ni malo. Vendar je uresničitev te želje v veliki meri odvisna tudi od naše tehnične opremljenosti in od preskrbljenosti z magnetofonskimi trakovi iz uvoza.

Programsko sodelovanje z Radiom Ljubljana

Omeniti moramo tudi odgovorno dolžnost, ki jo ima Radio Celje pri obveščanju slovenske javnosti o dogajanju na našem območju. Po samoupravnem sporazumu o programskem, tehničnem in materialnem sodelovanju imamo namreč status dopisništva Radia Ljubljana za občine celjske regije. Od nas je torej odvisno, kako so slovenski poslušalci prek radia Ljubljana seznanjeni z najpomembnejšim dogajanjem, ter z gospodarskimi, političnimi in drugimi razmerami na našem območju. Za ilustracijo navedimo podatek, da je naša mesečna količinska obveznost do Radia Ljubljana približno 100 minut govornih prispevkov. To obveznost smo v letu 1983 izpolnjevali in jo v posameznih mesecih tudi presejali. Seveda pa to še ne pomeni, da smo zadovoljivo opravili nalogo. V prihodnjem letu moramo napraviti predvsem kakovosten korak naprej v vsebini ter novinarskih prispevkov. V informativnem sporodu Radia Ljubljana sodelujemo praktično v vseh oddajah, od osrednjih (Dogodki in odmevi, Radijski dnevnik do specializiranih (Mikrofon na vasi, LRP se vključuje, Turistična razglednica, itd) in drugih oddaj na 1. in 2. sporedu.

Glasbeni del radijskega sporeda

Poslušalci nas pogosto kritizirajo, češ, zakaj ne vrtimo več te ali one glasbe. Odgovor je preprost: V našem sporedu imamo vse premalo časa, da bi lahko ugodili vsem željam. Za-

Prevozov je vse več

Leto	Prevoženi km	Število pacientov
1979	564.449	13.689
1980	599.987	14.665
1981	632.408	15.556
1982	655.752	15.693
1983 (I-X)	603.921	13.826

mobilov in le devet garaž. Sami pa se, kadar niso na vozniki, stiskajo v vse prej kot primernih pritličnih prostorih, ki ne izpolnjujejo niti zahtev higienskega minimuma.

V Celju so pogosti očitki, da v reševalnem vozilu ni poleg voznika in spremljevalca še zdravnik. Že s spremlje-

plačani, da bi prenašali težke tovore. Zdravniki se v reševalnem avtomobilu znajdejo le ob najnujnejših primerih. V Celju, V Sentjurju pa vedno, kadar je potrebno. Običajno pride na kraj nesreče na cesti ali v delovni organizaciji kar istočasno kot reševalci tudi zdravnik. Imajo pač tak dogovor. V Celju pa

NA KRATKO

Nov odpiralni čas trgovin

Trgovska podjetja Teko, Moda in Tkanina v Celju predlagajo nov odpiralni čas in sicer ob pol osmi uri zjutraj. Ob istem času naj bi se odpirala tudi samopostrežna trgovina v Novi vasi. Vedno več potrošnikov namreč želi najne stvari nakupiti še pred službo. Zapični čas naj bi ostal nespremenjen tudi v zimskem času, kar velja tudi za vse trgovine z živil.

Občinski morda indolentni svet v Celju, ki sira pobudo potrditi ali zavrniti, naj bi žele potrošnikov sicer podprli, vendar obstaja bojazen, da bi različni odpiralni časi vnesli nekaj zmede med ljudi. Morda bi bilo vredno misel o novem jutranjem odpiralnem času prenesti v vse trgovske organizacije. Z. S.

Aškerčevina prihodnje leto

V Senožetih nad Rimskimi toplicami je že pod streho nadomestna stavba v katero se bo preselila družina Aškerč. Približuje se torej čas, ko bodo domačijo Antona Aškerca lahko preuredili v literarno etnografski spomenik. Domačija je bila tudi do sedaj odprta za obiskovalce, ki so si želeli ogledati dom pesni-

ka balad in romanc, vendar je bil le en prostor urejen v spominsko sobo. Ko se bo družina preselila, pa bodo pričeli urejati hišo, kašo in ostala poslopja, ki imajo etnografsko vrednost. Investicijo bosta krili republiška in občinska izobraževalna skupnost. Vodi pa jo posebni odbor, ki je dve leti zbiral denar tudi iz prispevkov slovenskih šolarjev za odkup in ureditev Aškerčevine. VVE

Zgodovinsko društvo v Slov. Konjicah

V konjski občini se je že pred časom porodila ideja o ustanovitvi zgodovinskega društva, ki naj bi delovalo pod okriljem kulturne skupnosti. Prizadevni kulturni delavci želijo namreč na ta način ohraniti značilnosti krajev v občini. V ta namen so že ustanovili iniciativni odbor, ki ga vodi Ludvik Vidmar.

Člani so se okvirno že dogovorili, kako naj bi pristopili k akciji za zbiranje zgodovinske vrednih predmetov. Ti ležijo po različnih neprimernih mestih in so, nezaščiteni, izpostavljeni zobi časa. Ker je konjska občina znana predvsem po lesni in usnjarski industriji, naj bi bodoča zbirka nosila ta pečat. Tako bi se na najbolj avtentičen način ohranile značilnosti krajev. Čeprav je v sred-

njeročnem planu kulturne skupnosti zajeta tudi muzejska dejavnost, bo pot od ideje do uresničitve verjetno daljša. Predvsem bo potrebno v ta namen urediti prostor. Predvidoma bi zbirka nastajala v Rudolfovih hiši v Konjicah. Za strokovno pomoč pa se bodo kulturni delavci iz Konjic obrnili na Pokrajinski muzej Celje. MATEJA PODJED

Uredili prireditveno dvorano

Po petih letih so imeli v Jurklostru prvič kulturno prireditel. Ta je bila v telovadnici osnovne šole, ki so jo prenovili krajanji z lastnimi sredstvi, delom in lesom.

Na osnovni šoli so imeli kulturni program ob prazniku Dneva republike. Nastopali so učenci osnovne šole, kulturno društvo Anton Tanc iz Marija Gradca in njihova nova krajan-ka, pesnica in pisateljica, Svetlana Makarovič.

V Jurklostru so nekoč že imeli kulturni dom, ki so ga pozneje odstopili delovni organizaciji TIM, kjer dela danes večina zaposlenih delavcev iz Jurklostra. Takrat je delovalo tudi močno kulturno društvo, ki je razpadlo, ker niso imeli prostora za vaje, sestanke in prireditve. Sedaj imajo v Jurklostru ponovno možnost, da oživijo kulturno dejavnost za katero je med krajanji in zlasti med mladimi še vedno dovolj zanimanja. VVE

Več življenja v Stojnem selu

V šmarnski krajevni skupnosti Stojno selo so občani znova dokazali, da se da z lastnim delom in z družbeno pomočjo tudi v majhnem kraju veliko narediti.

V nekaj letih so na tak način posodobili življenje v kraju s telefonskim omrežjem, zgradili novo mrliško vežico, gasilsko dvorano, letos so pa še asfaltirali cesto, ki povezuje Stojno selo z Rogatcem.

Novi asfaltirani del ceste je dolg 5 kilometrov, zgradili pa so ga s krajevnim samopriskrbovanjem in s pomočjo delovnih organizacij kot so Konfekcija Kors, Steklarna Boris Kidrič ter Zdravilišče Rogaska Slatina. Na pomoč je priskočila tudi temeljna organizacija Tovarna traktorjev štorske železarnice.

Novi kilometri ceste v Stojnem selu so tudi spodbuda za vračanje mladih v domači kraj, kjer pa bo treba narediti še veliko za izboljšanje in popestritev življenja. Zato občani že pripravljajo nove akcije: zbirajo dokumentacijo za preureditev šole, v kateri želijo pridobiti večnamensko dvorano, zlasti za potrebe domačega kulturnoumetniškega društva Savina Sekirnik.

FRANC JANŽEK-BRANKO

Spored Radia Celje v letu 1984

PONEDELJEK: 8.00 poročila, 8.05 Sportno dopoldne (vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila), 10.00 zaključek, 15.00 Obvestila, 15.15 Nove plošče, 15.30 Poročila, 15.35 Reportaža, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi poslušalcev, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih melodij, 17.45 Sportni pregled, 18.00 Zaključek.

TOREK: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila), 9.30 Esperanto, 10.00 zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 poročila, 15.35 Oddaja za starejše občane, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Iz delovnih organizacij, 18.00 zaključek sporeda.

SREDA: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila), 9.30 Koledar prireditve, 10.00 zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.15 Glasbene vzporednice, 15.30 Poročila, 15.35 Iz krajevnih skupnosti, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Nadaljevanje čestitk, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek.

ČETRTEK: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (Gost v studiu ali iz sveta glasbe, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 10.00 zaključek, 15.00 Obvestila, 15.30 Kronika, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 V živo, 18.00 Zaključek.

PETEREK: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes 8.30 Obvestila, 9.00 druga poročila), 9.30 Zveplometer, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 Poročila, 15.35 Namig za konec tedna, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi poslušalcev, 17.00 Kronika, 17.15 Mladi mladim (ali Glasbo vami izbira in Turistična oddaja), 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, 8.30 Obvestila, 9.00 druga poročila, 9.05 Kuharski kotiček, 9.15 Koledar prireditve, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek, 15.00 Obvestila, 15.15 Lestvica zabavne glasbe, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek.

NEDELJA: 10.00 Prva poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Kekčevi prijatelji (onkraj srebrne črte), 11.00 Zveplometer (ponovitev), 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Druga poročila, 12.05 Zabavni globus, 12.15 Literarna oddaja, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi poslušalcev, 14.30 Zaključek sporeda.

Če bo sneg, bodo ob dolino...

Potočnikovlma ni žal, da sta se odrekla delu v tovarni

V Ravnah pri Sošanju je najvišje ležeča kmetija Franca in Stanislave Potočnik in sicer na višini 700 metrov, od koder je ob jasnem vremenu prelep razgled na domala vso velenjsko kotlino z mladim mestom Titovim Velenjem, jezerom, šaleškim in drugimi gradovi, termoelektrarno... Potočnikova kmetija se je pred mnogimi desetletji vgnezdila prav na vrh, kjer ob zimah zapiha, da prezebe do kosti. Cesta do njih je razžrta od vode in

podobna neobdelanim tlom v kakšni kraški jami.

«Po njej moraš znati voziti, drugače lahko vse stolčeš,» je v pogovoru pripovedoval mladi kmet Franc Potočnik. «Letos nas čakajo verjetno še nove težave. Bonov za bencin ni in ceste ne bom mogel pluziti, kot sem to delal prej. Pač kar v hiši in okoli nje, odrezani od doline. Že zdaj se pripravljamo, da bomo imeli vse, kar potrebujemo. Kruh bomo pekli v krušni

peči, za mleko je dovolj živine v hlevu. Njive so dale krompir, fižol, padel bo kakšen prašič in bo šlo.»

Potočnikova družina je zanimiva, kajti oba, mož in žena, sta bila redno zaposlena. Žena Stanislava v Gorenju do leta 1975, mož Franc tudi tam do leta 1980. Pa je prišla odločitev: zapustita tovarno in ostaniva doma, na kmetiji, ki je velika 28 hektarov, od tega je 18 hektarov gozda, ostalo pa obdelovalna zemlja. Imata tudi dva otroka. Boštjan obiskuje 3. razred podružnične šole v Ravnah, Barbara spoznava prve skrivnosti šolskega življenja v mali šoli. Boštjan jo mahne proti šoli kar skozi gozd, po svojih poteh. Marsikaj lepega vidi vsak dan na poti. Ko pride domov, še kaj ponaredi za šolo, drugače pa je treba pomagati očetu in mami, saj dela na tako veliki kmetiji nikoli ne zmanjka, delovnih rok pa tudi ni v izobilju.

Pri Potočnikovih so si zgradili nov sodoben hlev, v katerem je trenutno privezanih šestnajst glav. Gradijo tudi novo hišo. V zadruge oddajajo bike in pomagajo si z lesom. Imajo tudi svojo žago, nakladalko, kosilnico, brane. «Vse, kar rabimo,» zaključijo, ko sedimo v prijetno topli kuhinji. Pozimi, ko je nekoliko manj dela in ko okoli hiše počiva sneg, večere preživijo tudi ob televiziji, za katero poleti ni časa. Marsikaj tudi preberejo, saj brez znanja na sodobni kmetiji ne gre. Sosedov je malo, zato tudi časa za pogovore ne rabijo. V dolino se ne spustijo velikokrat, saj je do Sošanja devet kilometrov slabe ceste ali po «ovinkih» za dve debeli uri hoda. Kljub težavam pri Potočnikovih ni žalosti, ker so zapustili tovarno in jo zamenjali s svežim zrakom ter muhasto naravo.

TONE VRABL

Foto: LOJZE OJSTERSEK



Zadovoljna Potočnikova družina na vhodu v novo hišo - Barbara, gospodinja Stanislava, Boštjan in gospodar Franc.



V hlevu nikoli ne zmanjka dela, to vesta tako gospodar Franci, kot njegov sin Boštjan, ki bo po šoli prav gotovo ostal tudi doma.

Vsak kmetič ima svoje veselje

Jože Dimec iz Šmartnega v Rožni dolini poje in kmetuje

Kmetija Dimčevih je srednje velika, kakor jo je označil gospodar Jože. Še pred leti je bila pojem največje sodobnosti. K njim so hodili kmetje in drugi strokovnjaki, da bi si ogledali hlev in usmerjeno kmetovanje. To je bilo pred 13 leti.

Danes je naokrog vse polno takšnih kmetij, pravi kmet Jože Dimec. Tedaj pa je bila ena prvih usmerjenih kmetij v celjski občini. Pet hektarjev je obdelovalne zemlje in v hlevu 15 glav živine - 10 krav, nekaj pitancev in mlade živine. Če ne pride v hlev kakšna bolezen, mastitis, težka telitev ali kaj drugega, oddajo Dimčevi letno tudi do 30.000 litrov mleka. Ob kmetiji je tudi plantaža sadja. Lani jo je tako oklestila toča, da sadno drevje tudi letos ni prida obrodilo. A kmet mora računati s tem, pravi Jože Dimec, da včasih



potegne «ta kratko». Narava je muhasta. Daje, a tudi vzame. Če imaš veselje do kmetovanja, te to ne sme zlomiti, doda.

Složno gospodarijo na Dimčevi kmetiji še žena in trije otroci. Najstarejši že študira agronomijo. Ljubezni do zemlje se je bil navzel doma.

Potem, ko je v hlevu in na posestvu vse nared, odide Jože na pevske vaje h'Kormornemu moškemu zboru. Že dolga leta mu je zvest in petje mu ob kmetovanju veliko pomeni. Ob tem najde še čas za pevske vaje pri domačem prosvetnem društvu

Dominik Hriberšek, kjer vodi pevski zbor. Ustanovili so ga pred sedmimi leti, na pobudo pevcov samih. Od 13 članov je večina delavcev, štirje so čisti kmetje. Z rednimi vajami in nastopi je majhen zbor požel že številna laskava priznanja. Vsa uspešna jim pomeni novo spodbudo in da nov polet.

Če kdo vpraša Jožeta Dimčevca, ki je bil vrsto let tudi načelnik krajevne samouprave, danes pa dela pri sekciji za kmetijstvo, kako zmore, za mahne z roko, češ, saj se vsi da, če človek hoče. Veselje moraš imeti za tisto, kar delaš!

MATEJA PODJEL



**SOZD HMEZAD
KMETIJSKA ZADRUGA
SAVINJSKA DOLINA**

Žalec

Na podlagi sklepov zadrugnih svetov TZO Polzela, TZO Prebold in TZO Vransko

razpisujemo
naslednja dela in naloge:

1. individualni poslovodni organ - upravnik TZO Polzela
2. individualni poslovodni organ - upravnik TZO Prebold
3. individualni poslovodni organ - upravnik TZO Vransko

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da so državljani SFRJ in izpolnjujejo pogoje, določene z zakoni, samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori,
- da imajo visoko ali višjo strokovno izobrazbo agronomske, ekonomske, pravne ali organizacijske smeri oziroma temu ustrezno delovno zmožnost,
- da imajo 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj na enakih ali sorodnih področjih dela,
- da imajo sposobnost vodenja in organiziranja,
- da so politično aktivni in imajo ustrezne moralne kvalitete.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev razpisa v 15 dneh od dneva objave razpisa na naslov: HMEZAD - KZ SAVINJSKA DOLINA ŽALEC, žalskega tabora 1, Žalec.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v zakonitem roku.



GOSTINSTVO-TURIZEM Žalec

vabi k sodelovanju delavce za opravljanje naslednjih del in nalog:

1. KUHANJE JEDIL ŠIROKEGA IZBORA
(Restavracija Slovan Vransko)
2. SLAŠČIČARSKA DELA
(Hotel Prebold)
3. POMOŽNA DELA V KUHINJI
(Samopostrežna restavracija Celje)
4. KURJENJE AVTOMATSKEGA TOPLOTNEGA KOTLA
(Samopostrežna restavracija Celje)

Pogoji:

- pod 1. goštinška šola - smer kuhar in dve leti delovnih izkušenj
- pod 2. živilska šola - smer slaščičar in dve leti delovnih izkušenj
- pod 3. končana osnovna šola
- pod 4. izpit za kurjenje nizkotlačnih parnih in centralnih naprav

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas. Poskusno delo je dva meseca.

Restavracija Slovan Vransko nudi samsko sobo.

Interesente vabimo, da v 15 dneh od dneva objave oglasa vložijo pisne vloge z vsemi dokazili na naslov: HMEZAD DO GOSTINSTVO-TURIZEM Žalec, Hmeljska ul. št. 2

O izidu bomo prijavitelne kandidate obvestili v zakonitem roku.

Združene osnovne šole, o. sol. o. Celje
TOZD osnovna šola Veljko Vlahovič, b. o.

Celje, Pucova 7

Svet šole.

razpisuje
dela in naloge:

1. Ravnatelja TOZD osnovne šole Veljko Vlahovič, Celje
2. Pomočnika ravnatelja osnovne šole Veljko Vlahovič, Celje

Kandidati pod 1. in 2. točko morajo poleg z zakonom o osnovni šoli predpisanih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- da imajo najmanj višjo izobrazbo
- da imajo organizacijske in vodstvene sposobnosti
- da so družbeno in politično aktivni
- da predložijo svoj koncept uresničevanja planiranih del in nalog

Izbrani kandidat bo imenovan za štiri leta. Prijave s kratkim življenjepisom in vsemi dokazili naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: ZOŠ Celje, TOZD OŠ Veljko Vlahovič Celje, Pucova 7.

Nepopolnih vlog ne bomo obravnavali. Stanovanja ni.

Mir in prijaznost ljudi iz Florjana

V tem zaselku sta dve turistični kmetiji - Drobeževa in Ugovškova

V Florjanu nad Gornjim gradom sta dve turistični kmetiji. Na kmetiji Franca Drobeže se s kmečkim turizmom ukvarjajo že štiri leta, na sosednji kmetiji, pri Štefki Ugovškovi pa od leta 1980. Za kmečki turizem so Drobeževi in Ugovškove navdušili pri Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi, oboji pa pravijo, da ima za to največ zaslug pospeševalka kmečkega turizma Marija Bezovšek.

Na obeh kmetijah pravijo, da jim ni žal, ker so se odločili za kmečki turizem. Pri Štefki Ugovškovi so letos zabeležili kar 677 nočitev, od tega 168 nočitev tujcev, z obiskom pa so zadovoljni tudi Drobeževi, ki oddajajo pet sob. Največ gostov prihaja s Printorske, iz Ljubljane, Beograda, Vojvodine in Zagreba, med tujci pa prednjačijo Nizozemci, Švicarji, Italijani in Nemci.

Kljub temu, da gre pri kmečkem turizmu za dopolnilni vir dohodka, kajti povsod je poglavitna živinoreja, pa se je treba v glavni sezoni, ki traja od junija do začetka septembra, pošteno potruditi. Na obeh kmetijah imajo za to pogoje. Za goste skrbita pri Ugovškovih Štefka in njena snaha, sin in mož pa



Kmetijo Ugovškovih radi obiščejo tudi učenci osnovne šole iz Gornjega grada. Prijazna Štefka jim je tudi tokrat postregla z domačimi dobrotami.

skrbita za druga opravila. Prav tako si delo organizirajo tudi pri Drobeževih.

Gostom seveda vsepovsod ponujajo predvsem domačo hrano in tudi v tem je čar kmečkega turizma, da o miru, dolgih sprehodih in čiš-

tem zraku ter prijaznosti gostitljev niti ne govorimo. Zanimivo je, da se na obe kmetiji radi vračajo gostje, ki so tu bili že pred leti. Ti kasneje mnogokrat s seboj pripeljejo še sorodnike, prijatelje in znance, tako da jih

za goste ne skrbi niti pri Drobeževih niti pri Ugovškovih. Nekaj gostov pripelje tudi Zgornjesavinjska kmetijska zadruga, dogovor pa imajo tudi s Kompasom.

Drobeževi pravijo, da je poleti, ko je košnja, vzdušje izredno. Takrat radi poprimajo za delo tudi gostje, po končanem delu pa seveda sledi prava kmečka malica, ki se včasih raztegne tudi do jutranjih ur.

Na obeh kmetijah so nam z veseljem razkazovali tudi zahvalna pisma številnih ljudi, ki so v tem idiličnem svetu preživeli svoj dopust. Prijetno pa utegne biti tudi za Novo leto. Običaj je namreč, da pridejo gostje tudi silvestrovati. Lahko si samo mislimo, kakšno je takrat vzdušje.

JANEZ VEDENIK



Ta pa so Drobeževi: gospodinja, njen mož Franci, sin Toni, žena Martina in hčerka Irena.

Slovenske železarne ŽIČNA tovarna žičnih izdelkov p. o.

Celje, Ipavčeva ulica 20

Delavski svet delovne organizacije

razpisuje
dela oz. naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

VODENJE KOMERCIJALNEGA SEKTORJA

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- visoka ali višja strokovna izobrazba ekonomske smeri
- najmanj 4 oz. 5 let ustreznih delovnih izkušenj na odgovornejših delih oz. nalogah komercialnega področja
- primeren odnos do samoupravljanja in družbena aktivnost
- sposobnost komuniciranja in teamskega dela
- predložitev koncepta programa dela glede na razvojni plan DO
- znanje enega tujega jezika

Prijavijo se lahko tudi kandidati, ki ne izpolnjujejo formalnih pogojev glede izobrazbe, če so vsaj tri leta uspešno opravljali enaka ali podobna dela in naloge. Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev sprejema razpisna komisija 8 dni po objavi razpisa na naslov

DO ŽIČNA Celje, Ipavčeva 20, z oznako »za razpisno komisijo«.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po izbiri.



Silvestrska noč 31. 12. 1983 ob 20. uri

- zabaval vas bo ansambel PRIZMA
- Marjan Kralj
- gost večera - presenečenje
- disco, srečelov
- plesna skupina
- vsaka 50. vstopnica nagrajena

- cena vstopnice 450 din: všteta rezervacija, spominsko darilo, silvestrski program, gostinske usluge po zmernih cenah in vaši izbiri.

Predprodaja vstopnic: TTG, Izletnik, bazen

PRIREDITVE

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Četrtek, 8. dec. ob 12.: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. Abonma Pedagoški šolski center.

Ob 19.30: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. Abonma četrtek in izven.

Petek, 9. dec. ob 12.: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. Abonma Tehniška šola in izven.

Ob 18.: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. Abonma Laško in izven.

Ob 19.30: Miloš Mikeln: MOR. POL. KVALIF. TOV. GUBCA. Gostovanje v Velenju.

Sobota, 10. dec. ob 19.30: Tone Partljič: MOJ ATA, SOCIALISTIČNI KULAK. Izven. Gostuje Drama SNG iz Ljubljane.

Torek, 13. dec. ob 14.: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. II. mladinski abonma in izven.

Ob 19.30: Raymond Queneau: VAJE V SLOGU. Abonma torek in izven.

Likovni salon

V Likovnem salonu v Celju bodo jutri zvečer ob 18. uri odprli razstavo grafik Lojzeta Spacala.

Razstavljeni salon Rogaška Slatina

V Razstavnem salonu je odprta razstava grafik Petra Krivca. Ogledate si jo lahko do 15. decembra.

Knjižnica Edvarda Kardelja

V studijskem oddelku knjižnice Edvarda Kardelja na Muzejskem trgu je odprta razstava o življenju in delu Ivana Meštroviča, s katero so počastili spomin na 100-letnico njegovega rojstva. Razstava bo odprta do 15. decembra v času, ko knjižnica posluje za bralce.

Dom kulture Titovo Velenje

V torek, 13. decembra bo v Domu kulture gostoval z dvema predstavama pantomimik Andres Valdes in njegova sodelavka Jana Kovač. Predstavi bosta ob 12.30 in ob 16. uri.

Klub kulturnih delavcev Ivan Cankar Celje

Klub kulturnih delavcev Ivan Cankar bo 17. decembra organiziral ekskurzijo v Zagreb, kjer si boste lahko ogledali znamenito zbirko Ante Topića-Mimare in razstavo del kiparja Ivana Meštroviča. Odhod iz Celja bo ob 8. uri izpred Vrtnice v Malgaševi ulici, prijave pa sprejema tov. Kolarjeva v knjižnici Edvarda Kardelja do 12. decembra.

Rock koncert v Titovem Velenju

V soboto, 10. decembra bo ob 19.30 uri predstavitev nove plošče Oranžne skupine Pomaranče. Koncert bo v domu kulture v Titovem Velenju.

Predstava pantomime na Gričku

Jutri v petek in v soboto, obakrat ob pol devetih zvečer se bo Celjanom predstavil pantomimik Andres Valdes iz Ljubljane. Predstavi bosta v gostišču na Gričku, organiziral pa jih je TTG Celje.

Zdraviliški dom Rogaška Slatina

V dvorani Zdraviliškega doma v Rogaški Slatini bo danes ob 19.30 uri koncert moškega pevskega zbora Anton Asker iz Šmarja pri Jelšah.

Dom kulture Marija Gradec

S satirično gledališko predstavo Matjaža Arsenjuka Kivavi familijarni kabaret se bodo v soboto, 10. decembra ob 18. uri predstavili v domu kulture v Mariji Gradu dramski igralci, člani Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja.

Dom krajanov Zagrad

V domu krajanov v Zagradu bo v soboto, 10. decembra ob 18. uri kviz v počastitev 29. novembra pod naslovom Poznaš svoj kraj, ki ga je organiziralo DPD Svoboda Zagrad. Sodelovalce bodo vse sekcije DPD Svobode, učenci osnovne šole Franca Kranjca in krajanji.

Kulturni dom Vojnik

Kulturno umetniško društvo Vojnik bo v soboto, 10. decembra ob 19. uri gostilo moške pevske zborove, ki se bodo letos srečali že tretjič zapored. V programu bodo nastopili moški pevski zbori: Tone Tomšič iz Strmca pri Vojniku, Dominik Hriberšek iz Smartnega v Rožni dolini, Anton Bezenšek iz Frankolovega, Ljubečna iz Ljubečne in France Prešeren iz Vojnika.

Kabaret v Vrhu in Brezah

Ljerk Belakova, Bogomir Veras in Matjaž Arsenjuk, člani Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja se bodo v nedeljo, 11. decembra predstavili krajanov v Vrhu in na Brezah nad Laškem. V osnovni šoli v Vrhu bo predstava ob 8. uri zjutraj, v kulturnem domu na Brezah pa ob 15. uri.

Knjižnica Šmarje

V knjižnici v Šmarju je odprta razstava literarnih del pod skupnim naslovom Literatura in revolucija. Razstava bo odprta do 15. decembra.

Zdravilišče Laško

V dvorani Zdraviliškega doma v Laškem bo v soboto, 10. decembra ob 20. uri zabavna prireditve, ki jo organizira Planinsko društvo Laško z naslovom Planinski večer. V programu bodo nastopili ansambel Zlatorog iz Laškega, člani domačega kulturnega društva in udeleženci himalajske odprave.

Na prepihu med prahom in ropotom

Hoteli smo doživeti utrip nočne delovne izmene v štorski jeklarni. Ure do dne pa so bile prekratke...

Nekaj čez 22. uro sem se srečal z nočno posadko jeklarjev pri obeh elektroobločnih pečeh. Bučanje jeklarskih peči je bilo tako glasno, da sem moral kričati svoja vprašanja. Bučanje in prah, vročina in prepih hkrati. Nad glavo se mi je sprehodil žerjav, da sem podzavestno sklonil glavo. Kar rad sem se umaknil v komandno kabino ene od peči. Tudi z izgovorom, da se bomo bolje slišali.

Nočno delo je naporno

«Pred kratkim sem imel nekaj dopusta in šele takrat sem spoznal, kako drugače sem preživel dneve brez nočnih shtov. Čas mi je potekal nekako umirjeno in urejeno,» je bil zgovoren Ivan Bukovšek.

«Res pa je, da se vsega navadiš, tudi nočnih shtov,» se je v pogovor vključil 31-letni topilec Dušan Hartman. Pravkar je rezal vložek in kratak predah smo vsi skupaj porabili za cigareto.

«Koliko pa se vam pozna zaradi nočne izmene ob koncu meseca v koverti,» sem bil radoveden. Jožeta je delo povleklo iz mirnejšega okolja komandne kabine pred peč, kjer se Edi kar ni mogel odlepiti od svetlobnih travkov, ki so skupaj s curkom tekočega jekla rezali v oblake prahu.

«Odvisno je od tega, koliko nočnih shtov imam,» je bolj zase razmišljal Hartman. «Če jih imam kakšnih šest, je to 120 do 130 starih tisočakov več. Pri dvanajstih nočnih pa je koverta ob mesecu debelejša že za kakšnih 200 starih tisočakov, več niti ne.»

Tudi sam sem bolj zase razmišljal, da za toliko nočnih shtov razlika ni velika.

Srečanje z računalnikom

Pridružil sem se večji skupini delavcev pred pečjo, vendar sem misel na pogovor zaradi ropota in bučanja opustil. Po levem licu me je skoraj peklo, v desnega pa me je zeblo. Prek bolj nevar-

«Danes imate še posebno srečo,» me je med vrati prestregel pomočnik topilca Ivan Bukovšek. Zaradi vremena in nenavadno dobrega dela odpravevalnih naprav je bilo v rezkem nočnem zraku jeklarne relativno malo prahu. Meni se ga je zdelo še vedno veliko, ampak moral sem verjeti svojemu sogovorniku.

nih mest me je proti drugi komandni kabini odvedel dipl. inženir Gojko Manojlovič. Med vrati sem skoraj butnil v topilca Zeliča, ki si je natikal rokavice. Komaj sem ga zadržal s kratkim

vprašanjem, koliko časa že streže jeklenim pečem kot topilec.

«Kar celih deset let,» je pohitel z odgovorom in mi se prikimal, da skupaj z elektrojeklarno praznuje letos tudi sam njen desetletni jubilej.

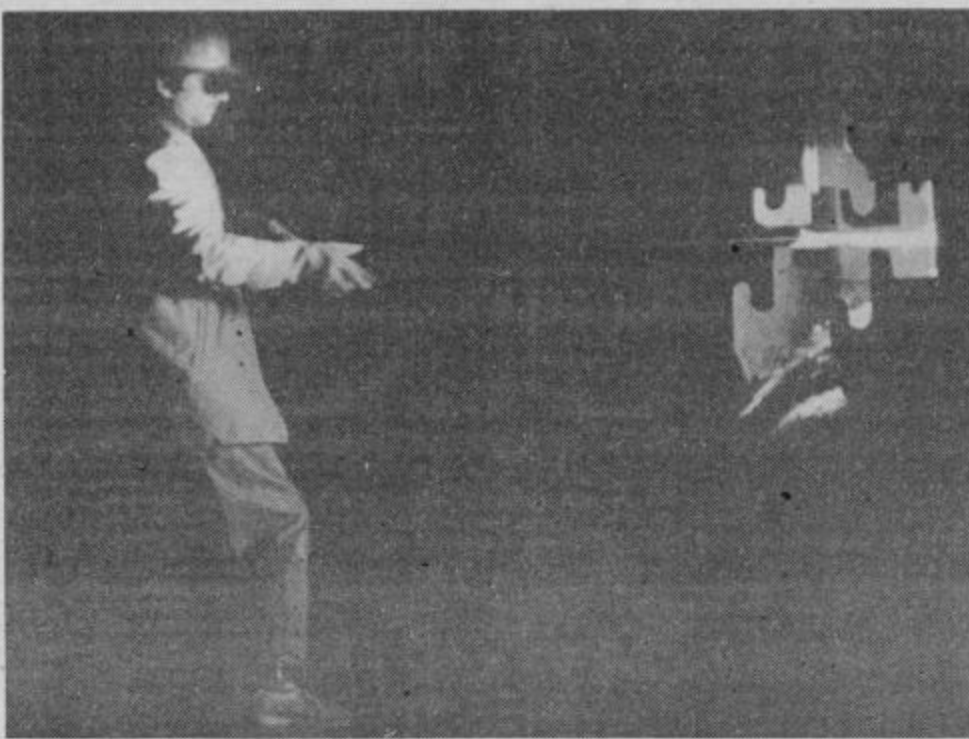
Obšli smo obe peči in kontinapravo, iz katere so nam že pred slabo uro dalje proti valjarni ušle žareče traverze, ki se jim strokovno reče grēdice. Spomnim se, koliko smeha sem nekoč povzročil, ko sem te nesrečne grēdice narobe naglasil, bolj na vrtnarski način.

Ločilo naju je rezko zavijanje sirene, ki je v prostor pred veliko 50-tonsko jeklarsko peč vneslo še dodaten delovni nemir. Posadka je delala usklajeno. Čeprav se na njihovo delo ne spoznam, sem imel ves čas občutek, da vsakdo dobro obvlada svoje delovne naloge. Komaj sem se ujel, da se je nekaj snelo na peči in da bo potrebno rezati, popravljati. Nisem hotel spraševati, za kakšen proizvodni problem gre. Kratak pogovor Manojloviča z delovodjo in napaka bo odpravljena.

V komandni kabini večje peči smo se srečali z dosti več elektrone in tudi z računalniškim terminalom, ki je povezan z železarno v Ravnanah na Koroškem. Inženir Manojlovič se je neznanosno potrudil, da bi mi razložil smisel tega računalništva ob jeklarski peči. Iskreno priznan, da mi kljub napenjanju ušes najbrž ni veliko ostalo v glavi. Da pa ne bi pokazal, kako malo mi grede stvari v glavo, sem spodbudno prikimal.

Spet sem se spomnil na Edija, ki se je nekje izgubil. Celo zbal sem se zaradi njegove fotoreporterske radovednosti in neugnanosti. No, končno sem ga le zagledal, kako je pritelovadil izza nekkih cevi in se mi zadovoljno rezal.

«Po pravici povedano, nočnih novinarskih obiskov še nismo doživeli,» sva bila prvič pohvaljena. Pogledal sem na uro. Bilo je 23.12. Neverjetno, kako hitro je minila dobra ura, odkar sva vstopila v zamračeno, prašno in bučečo železarno.



Previdno nadaljujemo pot proti valjarni. Vse topleje je, saj v veliki dvorani valjarne ni tako odprto kot v jeklarni. Že kar blizu valjarskih prog smo, ko se slab meter desno od mene iz nekakšne žareče odprtine zvali na valje žareča traverza. Ropot in strah sta me stisnila čisto ob nasprotno steno in niti mi ni bilo hudo, ker sem s čevlji spregledal mastno lužo na tleh.

Izpod čepice se mi nasproti zasmeji radoveden nasmehek dober meter višje stoječega valjarja. Bolj da skrijem zadrego, ga po vojaško pozdravim in odzdravi mi. Medtem se mu po valjih do nog približa še daljša žareča traverza, že bolj podobna kačji, ki na ukrivljenih koncih grozi nerodnemu ali neprevidnemu. Od žarilnice sem prihaja nasproti manjši možakar.

«Zdravo,» ga prestrežem s pozdravom in še bolj glasno mi odvrne. Že sva sredi pogovora. Po rodu Ptujčan, se sedaj predstavi za Sentjurčana. Mimo naju odhiti v okrepevalnico skupina valjarjev. Na delovnih mestih, med švigajočimi žarečimi kačami, jih neopazno in hitro zamenjajo delovni tovariši.

Edino v jedilnici je svetlo

Blizu polnoči naju Manojlovič povabi na kavo v jedilnico. V moderni samopostrežni restavraciji se nekako počutimo spet normalne ljudi, saj smo zaradi dežurne

kuharice spet mešana družba. Vrsta za malico vidno narasča, v polglasni pogovor in med radovedne poglede se pomeša še nekaj pripomb na

Mirno je bilo in brez poškodb, nam je zaupala dežurna medicinska sestra Zinka Doberšek, ko smo radovedno pokukali še v njen «štibelc». «Kako pa ste se vi navadili na nočno delo,» smo bili dosledni svoji reportažni nalogi. Malo je bila v zadregi, pa vendarle priznala, da ji je najhuje zaradi petletnega otroka. Kadar se zvečer mamica pripravlja na odhod v službo, je najbolj žalosten. Poslovali smo se z željo, da bi bilo njeno dežurstvo do 6. ure zjutraj še naprej mirno, brez poškodb in previjanja.

naš račun, češ, kaj le počne mo tukaj s fotoaparatom in magnetofonom, pa z belimi zaščitnimi čeladami, pod katerimi se nam je že tudi orosilo čelo, pa čeprav smo se le sprehodili po jeklarni in valjarni.

V jedilnici je prijetno toplo in svetlo. Tih srebamo kavo. Zunaj je mraz in vse gostejša megla. Visoke tovarniške svetilke se kar potopijo v njej.

Odšli smo v mirzlo in megleno noč. Za nami je ostalo bučanje jeklarskih peči, dim, prah in prepih, pa vročina in znoj štorskih jeklarjev, njene nočne posadke. Začenja se nov dan, čeprav se je noč komaj prevesila v svojo drugo polovico.

Do 6. ure je še daleč...

TEKST: MITJA UMNİK
FOTO: EDI MASNEC

GRENKE ZGODE JOAKIMA KOPRIVICA

Vrli Joakim Koprivica je desetletje vestno poučeval študente. Veljal je za zelo dobrega pedagoga in ni popuščal pri kakršnih pritiski. Zelo dolga namreč zavedal vseh življenjskih krutosti, zato je želel otrokom pripraviti za nadaljnje šolanje, meril se je sicer številnim, ker so imeli njihovi mlajši pri njegovem predmetu na ocene.

Tudi ravnatelj ga je gledal postrani, saj je imel nekoliko nad zaradi popravnega izpita, pritisnil županovemu sinu.

Spreminja

«Poslušajte, Koprivica,» je koč osorno nagovoril ravnatelja vendar ne obstoja samo va met!»

«Natančno!» je razdraženo mal Joakim. «Vendar pa bi vsak normalen učenec z lahk diti tej snovi!»

«Mar ne razumete, nesrečno jezno nadaljeval ravnatelj, novega sina gre!»

«Tako?» Koprivica se vedno tel razumeti.

«Torej, če županov ne bo popravnega izpita, se priprav zagrozil ravnatelj.

«Torej tako!» se je hudo Koprivica. «Vsi smo potem od od župana. Krasno!»

«Ne bodite nesramni!», se je telj razburjal kar naprej. «In te se, zaboga, da so dobri odn občino in šolo še kako potreba»

«Vse to pa je odvisno le o malenkosti, ne?» je zajedljiv Koprivica. «Pa saj me poznate, natelj. Če bo fant znal, bo sicer pa ne. Pika!»

Ravnatelj si je začel dobese liti lase. «Vi, vi, bižec, kop Koprivica, komu pa je danes da bi otroci kaj znali. Mar res ne razumete?»

Koprivica se je nemočno s «Menda pa res ničesar več mem!» je zamrmral glasno. «stvari spreminjajo iz dneva v JOSIP

Gora ni prizanašala

Letošnje jesensko vreme je zagodilo marsikateri alpinistični odpravi v Himalaji. Prav zato je bila bera uspehov – po podatkih novinarke Elizabeth Hawley – precej pičila: poskusilo je 46 odprav, uspelo pa le 18, v himalajskih gorah pa se je smrtno ponesrečilo 21 alpinistov in Serp.

Južne stene so ponavadi precej bolj nevarne, še posebej pa to velja za Himalajo, kjer močno subtropsko sonce čez dan ogreje sneg in led, da potem splazi v dolino. Zaradi pogostih plazov je morala odnehati tudi slovenska alpinistična odprava, ki je prav tako ješeni poskušala priti na vrh osemstisočaka Anapurne.

Nas so plazovi že v začetku nekajkrat «opozorili», da stena ne bo prizanašala. Kljub precejšnji previdnosti in izkušenosti članov ekipe, pa je marsikdaj odigrala pomembno vlogo tudi – sreča. Se posebej tisto noč, 28. oktobra, ko je v šotor na «dvojk» priletel kamen (kamenje in led so nam sicer uničili tri šotore, vendar k sreči takrat, ko so bili ti prazni).

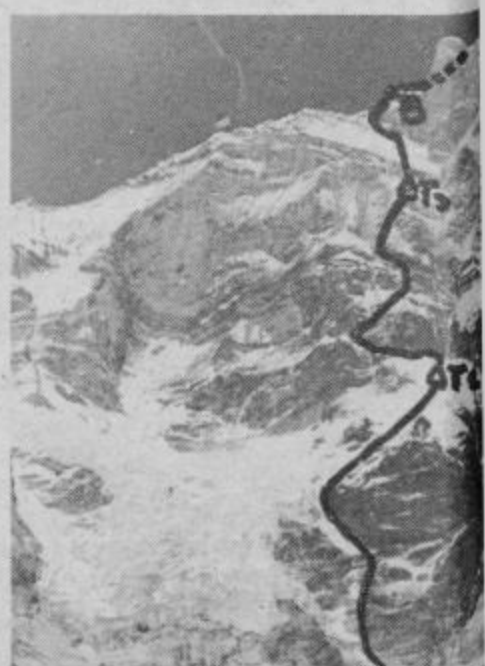
Juš in Aco, ki sta 28. 10. spala v tem šotoru, sta se kasneje takole spominjala tega dogodka: «Sprva sva mislila, da je kos ledu, potem pa sva le prižgala baterijo in odkrila precej velik kamen.»

Juš jo je odnesel z rano na čelu, v nahrbtniku pa je naslednji dan odnesel v bazo tudi kamen. Za spomin.

«Postalo naju je strah in ostanek noči sva preležala v šotoru s čeladami na glavah,» je pripovedoval Aco.

Drugi dve nesreči pa sta se pripetili na poti z dvojke na trojko. Kamen je Braneta zadel v podlahtnico, Aleša pa v zapestje, oba potem nista mogla več na goro.

Nevarnostim navkljub fantje niso odnehati in v sredo, 26. oktobra smo se spet veselili novega uspeha: Juš in Aco sta napela vrvič grebena, kjer sta naslednji dan postavila šotor tretjega višinskega tabora. Dosegla sta višino približno 6.300 metrov, torej sta bila višje kot poljska ekspedicija, ki je poskušala v južni steni letos spomladi.



Južna stena in prva jugoslovanska smer v vrvič in bivač na grebenu. Vrh Gauri je zadaj in



V stotih letih je bilo veliko sprememb

Tudi zadnja reforma še traja in zakaj ne bi bilo jutri bolje

Učenci, učitelji, zidarji, pleskarji, ropot mešalca za malto, prah in preprih z vseh koncev. Vsi delajo svoje delo. Učenci se učijo, učitelji predavajo, zidarji zidajo in vse to koordinira ravnatelj, ki še komaj ve, kje se ga glava drži. Tako je sedaj na srednji šoli Boris Kidrič v Celju, kjer si vsi skupaj prizadevajo, da bo do 16. decembra, ko bodo praznovali 100-letnico šole, vse nared. Vsaj v grobem.

V dveh letih odkar so pričeli graditi prizidek, pa telovadnico, zaklonske in še učilnice, delavnice in nekatere druge prostore je bilo vloženo ogromno dela, denarja in tudi potrpljenja. Ni ravno enostavno imeti nemoten pouk pri tolikšnem neredu, toda čas je danes drag in zato vsi hitijo. Šole se pač ne da zapreti in počakati, da bo vsa čista, urejena in blesteča pričakala učence. Toda tudi to se bo zgodilo nekega dne in takrat bo šola, ki slavi 100. letnico tako, da bo v njej pravi užitek delati in se učiti. Celo knjižnico bo imela, pa mladinsko sobo in če bo vse po sreči, tudi šolski radijo.

Vse te zunanje spremembe so pogojene z novim načinom dela in z novo vsebino, ki jo predpisuje zakon o usmerjenem izobraževanju. Reforma je prinesla dosti novega zlasti v šole, ki so bile prej poklicne in so bile nenehno potisnjene ob rob srednjega šolstva, čemur je botroval odnos, ki smo ga hoteli ali nehote imeli do tovrstnega izobraževanja. Obveljalo je mnenje, ki ga je še sedaj težko preseči. Namreč da se sem vpisujejo le manj sposobni in večinoma tudi takšni učenci, ki jim starši niso mogli zagotoviti šolanja na prejšnji šoli.

Ravnatelj, Franc Erjavec, ki je dolga leta tudi učil na tej šoli pravi, da je čutili drugačno vzdušje na šoli, kot ga je bil vajen prej. Na šolo se vpisujejo učenci z različnim predznanjem, med njimi je vse več takih, ki so imeli prav dober in odličen uspeh

na osnovni šoli. Zato je tudi stopnja znanja višja, kot je bila pri prejšnjih generacijah učencev. Ker so učenci večino šolskega leta na šoli, ne pa kot prej, ko so bili nekaj mesecev odsotni, ker so opravljali vajeniška dela v proizvodnji, so med sabo bolj povezani, začela je delovati mladinska organizacija, razni krožki in je za to življenje na šoli bolj »šolsko«. Prej so učenci hitro, morda le prehitro prišli v stik z neposredno proizvodnjo, z vdušjem in navadami, ki so jih spoznavali ob delu, te pa so se odražale tako, da so hitreje dozorevali, prehiteli svojo mladost in razmišljali bolj o tem, da bi se čim prej zaposlili, zaslužili kaj, si to in ono kupili. Marsikdaj jim življenje in delo na šoli ni pomenilo nič več kot nujo, da čim lažje in hitreje pridejo do kruha. Zdaj je končno to šolstvo bolj enakopravno za vse učence. Vsi imajo dovolj časa in tudi možnosti, da izživijo še nekatera druga hotenja, ki jih je v mladosti vedno veliko, poleg tega pa postopoma spoznavajo tudi tisto, kar bo jutri njihov poklic. Kljub temu pa meni ravnatelj in temu se pridružuje tudi Irena Kresna, predstojnica tekstilne usmeritve, da je praktičnega dela le premalo. Nenazadnje so poklici, ki zahtevajo določeno spretnost in to si lahko pridobiš le z vajo, z delom. Verjetno se bi to lahko izboljšalo z boljso strojno opremljenostjo delavnic za praktični pouk, na šoli pa se bodo potrudili, da stroji ne bodo obstali niti med počitnicami.

Vaja dela mojstra

Iz svojih dolgoletnih izkušenj ve, da le vaja dela mojstra, tudi Franjo Podbregar, ki se je natanko na svoj 14. rojstni dan pred 34 leti moral odločiti, ali bo prevzel krojaško delavnico svojega očeta ali ne. Tisti dan je sedel za šivalni stroj in njegova usoda je bila zapečatena. Vpisal se je na vajeniško šolo v Celju.

Kadar je imel pouk dopoldne je po pouku delal v domači delavnici, učil se je le ponoči, pa kdaj ob nedeljah. Oče ga ni zaman gnal. Danes je mojster v svojem poklicu. Takrat, v petdesetih letih, pa je bil najboljši v razredu. Podobno je bilo učenje in delo ostalih njegovih sošolcev. Nekoliko manj obremenjeni so bili tisti, ki niso imeli doma očeta-obrtnika, so pa zato marsikdaj tudi zastojni delali pri drugih mojstrih.

Od tiste generacije diplomantov so le štirje ostali v

svojem poklicu. Mojster Podbregar, ki ima delavnico na Mariborski v Celju je v tridesetih letih izučil 26 vajencev. Od teh sta le dva ostala v svojem poklicu.

In še naprej razmišlja Podbregar in računa. Danes je v Celju 14 krojaških delavnic, čez pet let bodo mojstri že v pokoju, kdo jih bo nasledil, če se danes za to obrt nihče noče odločiti?

Delo je težko, ker delaš od jutra do večera, ker ni vrednoteno tako kot bi moralo biti in sedaj se to usmerjeno izobraževanje s katerim stari mojstri niso niti malo zadovoljni. Le kje, se sprašuje, naj dobi denar za pripravniško plačo, če mu pa pripravnik še zdaleč ne naredi toliko, da bi si to plačo z delom zaslužil. Kdo in kako naj mojstru prizna njegovo mentorstvo, če pa živi samo od svojega lastnega dela. Zaslužek pa ni sorazmeren ne s časom ne z vložnim delom.

Preveč je odprtih vprašanj

Samo nekatere navaja mojster Podbregar, tudi šola in zakon imata svoje argumente, pa vendar je še vse preveč nedorečenih stvari v tem usmerjenem izobraževanju, ki so še kako pomembna ravno za učence, ki jih izobražuje srednja šola Boris Kidrič. Kaj in koliko so se res naučili pa se bo pokazalo že v drugi polovici prihodnjega leta in še bolj, ko bo končala šolanje v celoti prva generacija učencev iz usmerjenega izobraževanja.

Ker je tisti čas še nekoliko odmaknjen pa imajo učenci sedaj druge probleme, bolj šolske.

Silva Legnar, predsednica šolske skupnosti, hodi v drugi letnik, meni, da je danes le malo učiteljev, ki bi na silo uveljavljali svojo avtoriteto in ki bi ne imeli pristnejših stikov s svojimi učenci. Učitelji ne ostajajo samo za katedrom ampak so pripravljeni

sprejeti učenca kot osebnost s celo vrsto zapletenih problemov. Nekoliko drugače je pri metodah dela, ki so ponekod še preveč zastarele in se zato marsikdaj pouk nezanimiv in mu učenci težko sledijo. Toda, če se hoče učitelj otresti togih oblik dela, to zahteva čas in dodatno usposobljenost in izobraževanje. Tudi na tem področju so v zadnjih dveh letih na šoli veliko storili, saj je večina učiteljev že opravila strokovni izpit, ki po starem sistemu ni bil potreben.

Se nekaj časa bo minilo preden se bo poleg prah na hodnikih srednje šole Boris Kidrič. V stotih letih, odkar je šola, je doživela tudi veliko vsebinskih sprememb, vedno je šlo na bolje in zakaj ne bi bilo tudi »okrat« tak, sicer pa reforma še traja in dokler bodo težili k boljšemu, bo še vedno dovolj časa za spremembe.

VIOLETA V. EINSPIELER
Foto: EDI MASNEC



V petek 28. oktobra sta Juš in Aco preplezala se zahtevni skalni skok nad tretjim taborom, potem pa strmo snežno višino. Juš, ki je plezal naprej, je zavil nekoliko v desno. Zmanjkovalo je vrvi in hotel je čimprej do trdne skale, kjer bi lahko zabil klin. Toda vrvi je prej zmanjkalo.

»Sredi strmega žleba sem zagledal skalo, ki je padla s stene zgoraj in se zasedrila v led. Ni bila preveč trdna, toda imel sem občutek, da bo zdržala. Pa tudi najina edina rešitev je bila,« je opisoval težave tega dne Juš. »Izkazalo se je, da je skala res dovolj trdna in zdržala je tudi Acotovo težo, ko je malo ka-

sneje prižimail za mano.«

Juš je ta del snežne visine kasneje ocenil z ED (extra difficile - skrajno težko).

Ta dan bi se morale na trojki zamenjati vršne naveze, vendar pa zamenjava ni popolnoma uspela. Juš in Aco sta odšla počivat v dvojko, proti trojki pa sta odšla Bojan in Aleš. Vendar pa je Aleš moral odnehati zaradi nesreče in na trojki je prenočil samo Bojan. Začelo se je tudi obdobje močnega vetra in ko se je Bojan zvečer oglašil po radiu (redne radijske zveze smo imeli ob 18., 19. in 20. uri), je z razburjenim glasom sporočal: »Zelo močan veter piha, veter dviguje šotor

in grozi, da ga bo odpihnil z grebena. Oglašil se bom kasneje, če bom uspel šotor bolje pričvrstiti.«

Dve uri kasneje, ko se je Bojan ponovno oglašil, je veter že nekoliko ponehal, z vrvmi in drugo plezalno opremo pa je obtežil šotor, da je potem ostanek noči še kar mirno pre spal.

Naslednji dan je Bojan proti koncu fiksni vrvi odnesel samo nekaj tovara, da pa bi sam napredoval, ni bilo misliti, zakaj stena je bila prestirna.

Pravi naskok se je tako začel naslednji dan, v nedeljo 30. oktobra, ko sta bila na trojki še

HIMALAJSKI DNEVNIK

Smiljan in Slavko. Vsi trije so se že precej zgodaj odpravili iz šotora in potem preplezali (Smiljan) in napeli vrvi po strmi prečki v levo. Bojan se je potem lotil kuloarja - »najbolj strm ledni odsek na poti do vrha«, ga je kasneje označil - in že precej pozno popoldan so se povzpeli na Angleški greben. S tem je bila prva jugoslovanska smer v južni steni Gaurishankarja preplezana, toda v Himalaji nekaj pomeni samo vrh, do njega pa je bilo še kakšnih štiristo višinskih metrov.

Fantje so na grebenu našli tudi še nekaj fiksni vrvi, ki so jih napeli Angleži, ko so se pred štirimi leti povzpeli na Gauri. Angleško-nepalska odprava je tudi edina, ki je pred nami stopila na južni vrh, ameriško-nepalska odprava pa je isto leto osvojila severni vrh Shankar.

Vršna trojka se je proti večeru vrnila nazaj v tretji višinski tabor. Čakala jih je precej neudobna noč, zakaj majhen šotor je pač pretesen za tri, poleg tega pa so imeli s sabo samo dve puhasti spalnici vreči, zmanjkovalo pa je tudi dehidrirane višinske hrane. Kljub temu so se odločili, da gredo naslednji dan v odlični naskok na vrh. Računali so, da bodo potrebovali dva dni, da premagajo še zadnje metre po Angleškem grebenu.

Bojan je kasneje odločitev takole obrazložil: »Ko sem priplezal na Angleški greben, je bil Gauri kot na dlani. (Gauri, Gauri, zdaj si pa naš!) sem zavpil in vedel sem, da bomo uspeli.«

V bazi smo se veselili njihove odločitve, hkrati pa nas je bilo strah, še posebej, ker bodo fantje vzeli na pot tako malo hrane - le tri vrečke dehidrirane hrane - in le dve spalnici vreči, morali pa bodo en dan bivati v snegu.

SREČKO ŠROT

vršana sta drugi in tretji tabor (T₂, T₃) ne vidi.

Počitek na »dvojki« - Ker je čez dan v steni preveč plazilo, so se morali fantje že nekaj po 12. uri umakniti na varno. Na sliki Aco Pepevnik in Brane Povše.



(Prihodnjič dalje)

KOTO
Kotaka tobuz
in zbiralnica
kmetijskih razredov

NOČNE CVETKE

● Rajko B. iz Laškega je prišel že dopoldan vinjen v »Evropo«. Ponudili so mu samo brezalkoholne pijače, s katerimi pa ni bil zadovoljen. Začel je razgrajati, zato so ga miličniki odpeljali v prostore za treznenje, kjer pa točijo samo - vodo.

● Prodajalka v Kiosku pri gledališču bo naslednjič vsekakor bolj previdna. Zadnjič je namreč prišel mladenič in zahteval Winston (cigarete). Dala mu je škatlico. Ne, cel paket, deset škatlic je zahteval mladi nepridiprav, ki je pograbil cigarete in jo urno pobrisal.

● Kaže, da je bil voznik, ki se je v sredo zvečer zaletel v kante za smeti na Trubarjevi ulici, kar dobro nacejen. Avto je bil tako zdelan, da ga je moral pustiti na kraju nesreče, voznik pa kot kaže ne tako, saj jo je še lahko urno pobrisal. Miličniki so lastnika avtomobila že našli, še vedno pa raziskujejo, kdo je sedel za volanom.

Pretepen do smrti

Umor voznika tovornjaka zaradi maščevanja

V ponedeljek zvečer je med prevozom v celjsko bolnišnico umrl 31-letni Anton Kušar, zaradi posledic oziroma ran, ki jih je dobil v pretepu nekaj minut prej na Dečkovi cesti v Celju.

Začetek tega pretepa, ki je imel tako tragične posledice, sega na križišče Dečkove ceste in Ceste na Ostrožno. Anton Kušar je pripeljal s tovornjakom z Ostrožnega in v križišču zavil v levo na Dečkovo cesto. Pri tem je izsiljeval prednost vozniku osebnega avtomobila Vladu Bojeviču (31 let) iz Celja. Trčanja ni bilo, vendar pa je Bojevič v križišču obrnil avtomobil in zapeljal za tovornjakom ter voznika pri tovarni Aero prisilil, da je ustavil.

Iz Bojevičevega osebnega avtomobila sta izstopila njegova sopotnika, 24-letni Drago Ferš in 29-letni Robert Samec, prav tako pa je izstopil iz tovornjaka Kušar. Ferš in

Samec sta se lotila Kušarja in ga pretepla, da je obležal, potem pa se odpeljala z Bojevičevim avtomobilom.

Kušarjev sopotnik, ki je ostal v kabini tovornjaka in je videl ves pretep, je takoj poklical reševalce in miličnike, vendar je Kušar med prevozom v bolnišnico umrl.

Kušar je res naredil prometni prekršek, toda to še zdaleč ni povod in opravičilo za tako grobo dejanje obeh sopotnikov.

ABH zaščita

V okviru obrambnega in samozasčitnega usposabljanja bodo v začetku prihodnjega leta v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah pripravili predavanja, kako se zaščititi pred učinki jedrskega, kemičnega in biološkega crožja.

V celjski občini bodo predavanja najprej v delovnih organizacijah, nato pa še v krajevnih skupnostih, program celotnega izobraževanja pa naj bi uresničili že v prvem polletju. Ze prej naj bi poskrbeli tudi za ustrezno strokovno znanje predavateljev in za nadzor nad predavanji, da bodo ta res kvalitetna in pa pravočasno pripravljena (v okviru letošnjega programa usposabljanja na primer še do sedaj v 70 odstotkih celjskih delovnih organizacij niso pripravili predavanj za svoje delavce).

Skrb za izobraževanje bodo prevzeli komiteji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozasčito, v akcijo pa se bodo vključila tudi sredstva javnega obveščanja. Tako bo ljubljanska TV že danes, to je v četrtek 8. decembra ob 18.40, uri zavrtila film o zaščiti pred RBK orožjem, drugi del filma pa bodo predvajali naslednji petek prav tako ob 18.40. uri. V akcijo se bosta vključila tudi NOVI TEDNIK in naš radio. S. S.

Mrtev sopotnik - trije ranjeni

V Strančah je voznik osebnega avtomobila FRANC PLEVČAK, 20, iz Bezenškovega Bukovja prehiteval vozilo pred seboj in pri tem zapeljal na levo bankino ter trčil v drevo tako, da je avtomobil obrnilo na bok. Med tem je iz vozila padel sopotnik CIRIL JAKOP, 21, iz Verpet, ki je na kraju nesreče umrl. Poškodovani so se tudi voznik Plevčak ter sopotnika PETER JAKOP in VILI BEZENSEK.

Zgorela garaža in avtomobil

V leseni garaži, last Samoupravne stanovanjske skupnosti v Slovenskih Konjicah, je imel garažinega starega »spacka«
IVAN KOPINSEK, iz Konjic. S prijateljem RUDIJEM MERNIKOM sta avtomobil popravljala - varila in brusila, takrat pa se je vozilo vnelo in zgorelo. Zgorela je tudi garaža. Škodo so ocenili na 100.000 dinarjev.

Hiša pogorela do tal

V starejši stanovanjski hiši last Antona Trebenskega v Jelovem pri Radečah, je okrog 20. ure zvečer zakuril v peči njegov sin 23-letni ANTON TREBENSEK. Hiša je bila zapuščena, v njej je Trebenske nameraval samo prespati. Ko je zakuril, se je odpravil v bližnjo gostilno, ko pa se je po dveh urah vrnil, je našel samo še pogorišče. V tem času je hiša pogorela do tal. Škodo so ocenili na 400.000 dinarjev.

Ulice bodo spluzene, če bodo rezervni deli

Celjski komunalci - tožba CE-KA - so se dobro pripravili na letošnjo zimo in obljublajo, da vsaj v začetku ne bo težav. Za pluzenje in odvoz snega z mestnih ulic in lokalnih cest imajo na razpolago 15 milijonov dinarjev za to zimo, vsak dan pa je v pripravljenosti 35 delavcev.

Trenutno je sicer vsa mehanizacija pripravljena, vendar pa so komunalci brez potrebnih rezervnih delov in čeprav imajo pripravljene devize, jih ne morejo kupiti. Tako bi se lahko ob večjih okvarah tako zapletlo, da bi morali zaradi snega ali poledice zapirati posamezne odseke cest in ulic. Komunalci pa se pritožujejo tudi nad vedno slabšo kakovostjo goriva, ki ga sicer dobijo dovolj.

Načrt čiščenja ulic za letošnjo zimo je podoben kot v preteklih letih, le sneg bodo odvažali samo v tistih primerih, ko bo onemogočen dostop do trgovin in drugih javnih lokalov (odvažanje snega namreč zahteva precej denarja). Aškerčevo ulico in parkirišče za taksije pa bodo očistili tudi že ob tanjši snežni odeji.

Seveda pa tudi letošnjo zimo ne bo šlo brez pomoči občanov. Sem sodi predvsem pravilno parkiranje (lani je bilo precej primerov, ko zaradi nepravilno parkiranih avtomobilov niso mogli očistiti nekaterih ulic), čiščenje pločnikov pred stanovanji in lokali (hišni sveti lahko dobijo pri CE-KA na Lavi sol za posipanje pločnikov zastoni) in pa seveda dobre zimske opreme vozil. S. S.

SLOVENIJALES, LIK »SAVINJA« CELJE, n. sol. o.,

Mariborska 116, Celje
Komisije za delovna razmerja TOZD za Energetiko in vzdrževanje, TOZD Pohištvo Šempeter in TOZD Pohištvo Celje
Objavljajo naslednja prosta dela in naloge:

1. Klepar II (1 delavec)
2. Brusilec in ostrilec rezil (1 delavec)
3. Upravljalca stroja za lepljenje robov (2 delavca)
4. Transportni delavec (2 delavca)
5. Drobljenje odpadkov in čiščenje (1 delavka)

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati za opravljanje navedenih del in nalog izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- Pod 1.:
- Poklicna kovinarska šola - klepar
- eno leto ustreznih delovnih izkušenj
Pod 2.:
- poklicna kovinarska šola - brusilec
- eno leto ustreznih delovnih izkušenj
Pod 3.:
- Poklicna lesna šola - KV mizar
- eno leto ustreznih delovnih izkušenj
Pod 4. in 5.:
- končana osnovna šola
- 4 mesece delovnih izkušenj

Kandidati naj svoje pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev, ki so določeni s tem oglašom, pošljejo v petnajstih dneh po objavi oglasa na naslov: DO LIK »Savinja« Celje, Mariborska 116, Celje. Osební dohodek za navedena dela in naloge je po pravilniku o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne dohodke.

Z izbranimi kandidati bomo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom, o izbiri pa bomo kandidate obvestili najkasneje v 30-ih dneh po končanem zbiranju ponudb.

MERX
ZDRAVILIŠČE DOBRNA
ZDRAVO · ŠPORTNO · PRIJETNO
V DOBRNI



SILVESTRUJTE Z NAMI NA DOBRNI

Za novoletne praznike smo vam pripravili bogat družabni program, možnost pa boste imeli tudi koristiti zdraviliške objekte za sprostitev in rekreacijo.

SILVESTROVANJE

31. 12. 1983 ob 20. uri
HOTEL DOBRNA
cena 1.500 din
- igra ansambel »VE-NUS«
 - video disco
 - silvesterska darila
- ZDRAVILIŠKI DOM
cena 1.200 din
- igra ansambel »CMOK«
 - silvesterska darila

NOVOLETNI PLESI IN DRUŽABNE PRIREDITVE

1. 1. 1984 ob 20. uri
HOTEL DOBRNA
cena 300 din
- igra ansambel »VE-NUS«
 - zabavni kabaret
2. 1. 1984 ob 15. uri
OTROŠKA ZABAVNA PRIREDITVE

VELIKA ZDRAVILIŠKA DVORANA
vstopnina za starše 150 din

- igra ansambel »CMOK«
- z zabavnim programom sodeluje mladinska skupina iz Celja

2. 1. 1984 ob 20. uri
ZDRAVILIŠKI DOM
cena 200 din
- igra ansambel »CMOK«

REKREACIJA IN SPROSTITVE

Bazena s termalno vodo v HOTELU DOBRNA in ZDRAVILIŠKEM DOMU bosta odprta vsak dan od 10. do 20. ure.

V kabinah ZDRAVILIŠKEGA DOMA se lahko odločite za termalno ali osvežujočo - smrečno kopel vsak dan od 7. do 18. ure.

Ročno masažo lahko koristite v HOTELU DOBRNA vsak dan od 8. do 14. ure.

Sauna, trim kabinet in kegljišče bodo odprti vsak dan od 8. do 20. ure.

ZA VSE TISTE, KI SI ŽELITE VEČ SPROSTITVE IN DRUŽABNOSTI, SMO PRIPRAVILI 4 DNEVNE PAKETE za 5.600 din V HOTELU DOBRNA IN ZA 4.600 din V ZDRAVILIŠKEM DOMU.

V ceno aranžmana so vključeni 4 polni pensioni, svečana silvesterska večerja, kopanje v bazenu, enkratna uporaba saune ali trim kabineta, novoletni ples v Hotelu Dobrna ali v Zdraviliškem domu in turistična taksa. Za enoposteljno sobo boste doplačali v Hotelu Dobrna 500 din oz. v Zdraviliškem domu 200 din.

POSTREGLI VAS BOMO TUDI Z BOGATO IZBIRO JEDI, IZBRANIMI PIJAČAMI IN KOKTEILI, ZA NAJMLAJŠE PA BOMO PRIPRAVILI POSEBNO IZBIRO SLADIC.

VESELITE SE Z NAMI, MI PA VAM ŽELIMO SREČNO NOVO LETO 1984!

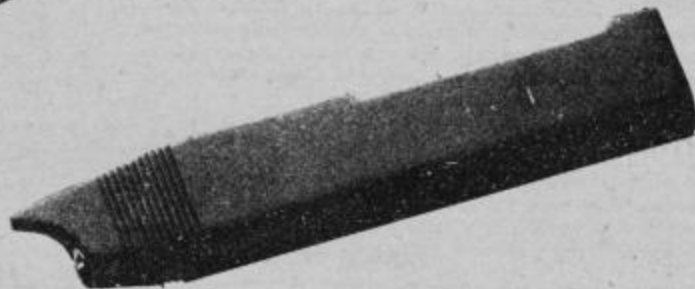
ZMAJ
1923 1983



NOVO PRAKTIČNO

Kombinirana baterijska svetilka z grelcem za odtaljevanje avtomobilskih ključavnic

ELEKTRA



Tako kot marsikdo smo se tudi mi v tovarni baterij ZMAJ vedno jezili na zamrznjene avtomobilske ključavnice, ko se nam v zimskih jutrih tako mudi!

Zato smo izdelali nov, zanimiv in nadvse uporaben pripomoček, ki nas rešuje »večnih zimskih zagat«.

Naj zunaj še tako zmrzuje, se odslej z veseljem odpravljamo na pot, saj avto lahko odpremo brez težav, ker imamo grelec za odtaljevanje avtomobilskih ključavnic - **ELEKTRA**.

Grelec **ELEKTRA** pa lahko uporabljamo vse leto, ker je to pravzaprav kombinirana baterijska svetilka, ki nam lahko služi kot:

1. učinkovit grelec za odtaljevanje zamrznjenih avtomobilskih ključavnic, ključavnic za prtljavnike itd.

2. ličen kemični svinčnik (pisane nam olajša mini svetilka nad svinčnikom).

3. priročna žepna baterijska svetilka (ki bo konstruirana tudi v ženskih različicah).

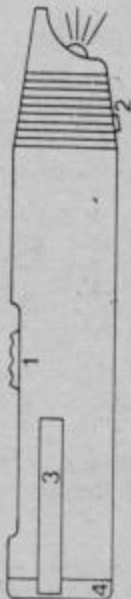
NAČIN UPORABE:

1. Če želimo **PISATI** s kemičnim svinčnikom, bomo premaknili drsno stikalo 1 naprej.

2. Za **ODTALJEVANJE AVTOMOBILSKIH KLJUČAVNIC** premaknemo drsno stikalo 1 nazaj in tako izvedemo toplotni trak, počakamo 20 sekund, trak potegnemo 1 cm nazaj in ga vtaknemo v zamrznjeno ključavnico.

2. Če hočemo **LUC**, pritisnemo na gumb 2 in lučka svetli, dokler pritisnemo na gumb.

4. Kadar je treba **ZAMENJATI BATERIJE** ali **KEMIČNI VLOŽEK**, kombinirano svetilko naprej **RAZSTAVIMO**, izvedemo drsno 3 iz stranskega pokrova 4, dvignemo in izvedemo stranski pokrov 4 ter odpremo ohišje, tako da dvignemo zgornji del in ga ločimo od spodnjega.



primerno darilo



Iskra, baterije Zmaj
Ljubljana, Stegne 23

bodeči NOVI TEDNIK

ŠMARSKA SZDL V VARNIH ROKAH

Redka občinska organizacija socialistične zveze ima tako varno vodstvo kot šmarska.

Predsednik OK SZDL Šmarje pri Jelšah je namreč zdaj Milan Matko – on pa je pomorski kapitan.

Če kljub temu v tem mandatu v tej občini ne bodo naredili vsega, kar so si začrtali, bo to le zaradi tega, ker bo predsednikov mandat trajal prekratek čas.

Milan Matko je namreč kapitan – dolge plovbe!

PRIPRAVLJENI

Delavci v naših zimskošportnih centrih so pripravljeni – upajo le da bo kmalu sneg.

Tudi delavci, ki skrbijo za ceste v zimskem času, pravijo, da so pripravljeni – upajo le, da ne bo kmalu snega!

POMARANČE!

Končno le tudi v Celju pomaranče! Vendar le na nocojšnjem koncertu!

ŠIROKO

Tudi če se kakšen lokal imenuje Široko, še ni rečeno, da je enako na široko odprt vsem občanom.

DELO

Pri nas nekateri invalidi delajo le po štiri ure. Žal je med zdravimi delavci še veliko takih, ki ne delajo niti toliko!

Nekateri delavci se le še odločajo za študij ob delu!

Veliko več pa je takih, ki se še vedno raje učijo na napakah.

**DINAR PADA, DOL DRSI
V DELU OPORE NE DOBI.
VSAK JE PRIPRAVLJEN GOVORITI,
A PRAV MALO RES STORITI!**

bodo brezplačno delili sol zoper poledico

Na srečo to ne pomeni, da si bomo morali tudi vozniki sami po sol in si posipati ceste!

**KOT VSE KAŽE, IMAMO PRI PODRUŽBLJANJU NAŠIH RAZLIČNIH
ZADEV NAJVEČ USPEHA PRI PODRUŽBLJANJU ODGOVORNOSTI!**

TEMA

Spet smo v takih škripcih za elektriko, da nam kar do novega leta obetajo redukcije.

Še dobro, da je pri nas veliko navajenih tega – saj že dolgo tavajo v temi!

DELO PO SVOJE

V Celju imamo delovno organizacijo, kjer delavci začnejo z delom ob 6. uri in končajo ob 14. – vsi, razen ene delavke. Ker dela v administraciji, zatrjuje, da sledi občinskemu priporočilu, da naj bi administracija začela z delom uro kasneje.

Čeprav so v tej delovni organizaciji delovni čas samoupravno sprejeli, ne najdejo ustreznega ključa, kako bi pripravili to delavko, da bi se po njem ravnala.

Pa da ne bo kdo mislil, da je direktorica, ker ima tako moč!

ENAKOST

Pomanjkanje elektrike je vendarle prineslo nekaj dobrega. Zaradi redukcije je temnih precej ulic.

Tako so se izenačile s tistimi, kjer še sploh ni javne razsvetljave.



Gostišče v Dramljah vas znova vabi

Prijaznost, hitra postrežba, prijeten prostor, to so odlike tega obnovljenega gostišča

Bivša gostilna Trinajstica je spet odprta, in to od 22. junija letos. Novi lastnik gostilne je FRANC SENEGAČNIK iz Strmca pri Vojniku.

Lepo je urejena, ta edina gostilna v Dramljah. Krasijo jo dobro ohranjeni oboki v točilnici in v posebni sobi. Slednja je primerna za obiske večjih družb. Da nisi preveč na očeh, če te pot zanese tod mimo, pa ve že tudi marsikdo.

V gostilni ni vse prijeten ambient, tega se zavedajo pri Senegačnikovih v Dramljah. Narezki ali sendviči s pravima kraškima pršutom so hitro pripravljene. Tudi zrezke vam lahko pripravijo, kljub pomanjkanju mesa na tržišču. Za naročene, najavljene družbe pa praktično ni hrane in pijače, ki je ne bi zmogli pripraviti in prijazno ponuditi.

Franc Senegačnik ve, da bi tako zahtevnega dela ne zmoget sam, zato ima tudi pomočnici, Milico in Marinko, ki vestno in urno postrežeta goste.

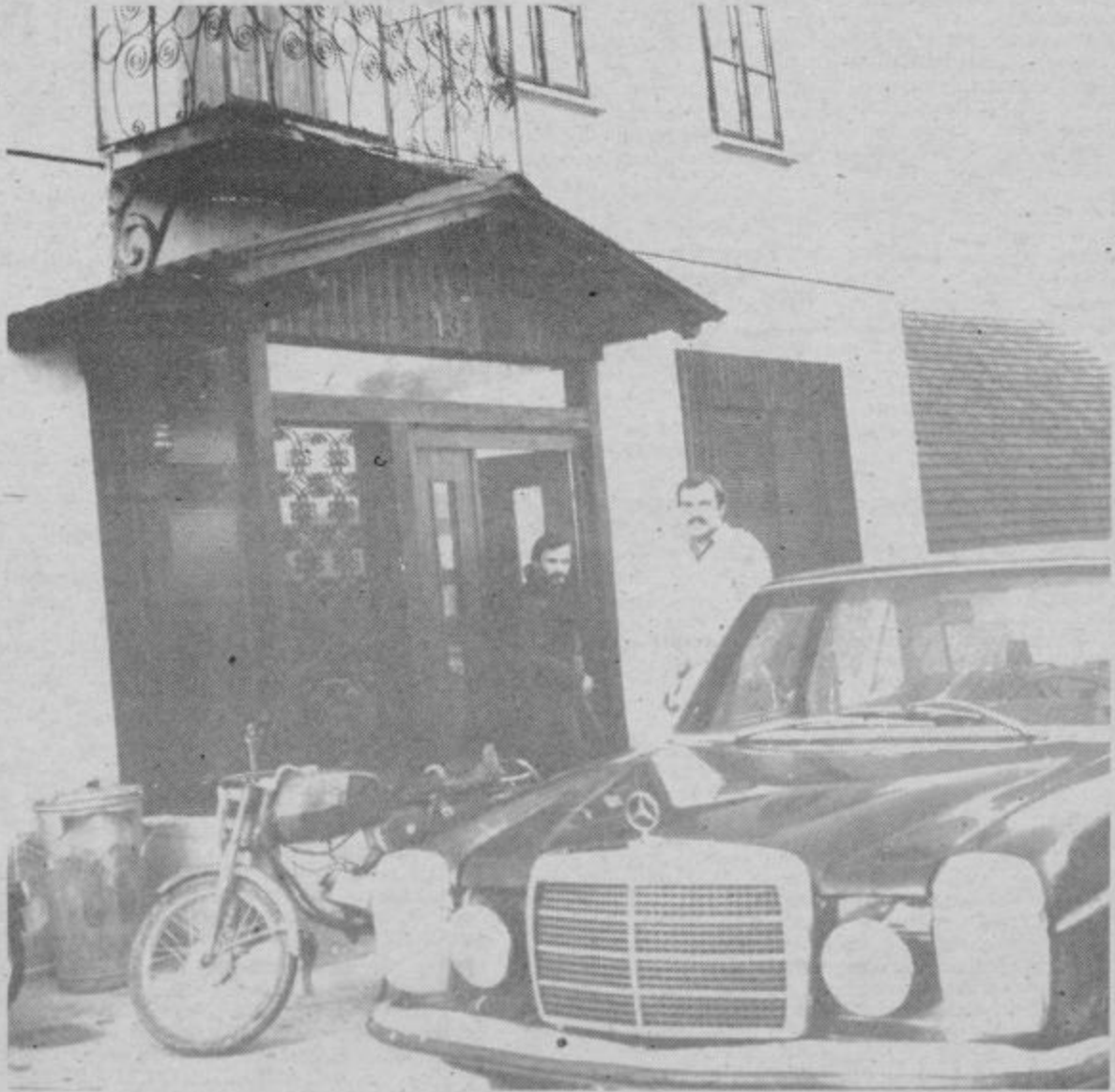
Verjetno je prav, da, na kratko, za tiste, ki še gostilne Senegačnik ne poznate, opišemo pot do nje. Iz Celja ste v 15 minutah po Sloveniki v Dramljah. Gostilna je nasproti cerkve v centru Dramelj. S konjiške strani pa se je možno pripeljati iz Loč pri Poljčanah, kjer si lahko spotoma ogledate Žičko kartuzijo. Pot nadaljujete preko Straže na Gori in v 20 minutah ste v Dramljah. Iz Vojnika vodi pot preko Bovš in Marija Dobja do Dramelj. Vsega pol ure prijetne vožnje je po novi asfaltirani cesti.

Odpiralni čas gostilne je od 11. do 22. ure, vsak dan, razen ob četrčkih, ko je zaprta.

Pri Senegačnikovih v Dramljah že zdaj razmišljajo o toplih dneh, ko bodo lahko organizirali tudi kako vrtno veselico s prijetno glasbo in dobro postrežbo.

V teh hladnih zimskih dneh, pa je pri Senegačnikovih vseeno toplo. Ne samo zaradi centralne kurjave in bogate izbire pijače. Toplo je, ker so prijazni, ker so pravi gostinci. Obiščite jih, ne bo vam žal.

Naročila sprejemajo tudi po telefonu 741-117.



MODNI NASVETI

Modni dodatki

Danes bom namenila nekaj besed manjšim modnim dodatkom, ki tudi krojijo letošnjo novo modo.

Ta novost so veliki oblečeni gumbi in veliki našiti žepi. Oboje uporabljamo na, letos aktualnih, širokih plaščih in jopičih in tudi na krilih. Pomemben je tudi že dostikrat uporabljeni element mode - obrobo. Le-te so lahko še vedno temne, usnjene, kot jih je že propagirala moda prete-

Pripravlja
Duška Šorn

kle sezone. Obrobe so tudi letos zelo široke (2-2,5 cm), pogosto so iz navadnega bombažnega ali grobega blaga; torej trakovi, ki jih najdemo tudi v naših trgovinah.

To sezono bomo preko zimskih plaščev zavezovale šale in rute, ki imajo modne rese.

Omenila bi še dvovrstno zapenjanje, malo prekratke rokave, ki izgledajo, kot bi jih že prerasli, velike ovratnike, ki so ponovno prišli iz »stare mode«.

RECEPT TEDNA

Islandska jabolčna sladica

Potrebujemo: 60 g surovega masla, 200 g belih drobtin, 100 g sladkorja, 350 g jabolčne čežane, 100 g brusnic, eno sladko smetano in sladkor v prahu.

Surovo maslo raztalimo in dodamo drobtine in sladkor ter vse dobro prepražimo, da dobi mešanica svetlo rumeno barvo. Iz jabolk pripravi-

mo čežano. V primerno posodo damo plast sladkih drobtin, nato plast jabolčne čežane, plast brusnic in zopet plast jabolčne čežane. Smetano sladkamo in stepemo in z njo okrasimo jabolčno sladico. Vse skupaj dobro ohladimo v hladilniku in jo postrežemo gostom, ki že nestrpno pričakujejo sladico iz hladilnika.

Cvetača po italijansko

Potrebujemo: eno lepo glavo cvetače, sol, dva litra vrele vode.

Za omako: 2 žlici (olivnega) olja, dve čebuli ali šalotki, tri žlice drobno sesekljanih gob ali pol kozarca šampijonov, 20 g moke, 0,25 l mesne juhe, eno žlico paradižnikove omake, eno žlico praška za omako, en kozarec vina in 50 g narezane šunke ter žlico petersilja.

Cvetačo do mehkega skuhamo. Med tem pripravimo omako; olje segrejemo v kozici, dodamo na drobno sesekljano čebulo, dobro popražimo, da čebula nekoliko postekleni, dodamo gobe in ko dobimo nekoliko soka, potresemo z moko in dobro prepražimo. Zalijemo z vro-

čo juho, dodamo žlico paradižnikove mezge in žlico praška za pečenje. Kuhamo 5 minut. Nato dodamo kozarec vina in drobno zrezano šunko. Dodamo žlico drobno zrezanega petersilja. Cvetačo damo na primeren krožnik in jo polijemo z omako ter takoj postrežemo. Zraven ponudimo krompir v kosih in mešano solato.

1948 **35 let** 1983

proizvodnja razglednic

HORTIKULTURNI KOTIČEK

Svet lončnic pozimi

Ko smo v vrtu vse pospravili in uredili in je prišla zima, smo se tudi sami preselili v hišo. Vrt opazujemo bolj skozi okno. V notranje prostore smo prenesli tudi lončnice, ki smo jih imeli čez poletje na oknih, balkonih, pred hišo...

Za te lončnice se je pričela zdaj kritična doba - prezimovanje. Največ jih namreč propade prav v tem času - konec jeseni in v prvi polovici zime. Z delnim propadanjem moramo sicer računati, hkrati pa je treba poskrbeti, da bodo lončnice le preživele zimo. Ni veliko, kar pri tem lahko naredimo, vendar bo tudi tisto malo nekaj zaleglo. Predvsem moramo vedeti, da rastlin, ki so bile med letom zunaj, ne smemo imeti v temnem prostoru, prav tako ne preveč v toplem. To velja predvsem za najpogostejše rastline, ki jih imamo zunaj - pelargonije, fuksije, oleandre, trdleske. Prostor za take rastline naj bo svetel, s temperaturo od 5 do 10 stopinj.

Čisto drugače pa je pri toploslovnih rastlinah. Te potrebujejo poleg svetlobe tudi višjo temperaturo - nad 20 stopinj.

Pozimi so še druge nevarnosti, na primer presuh-

ZDRAVILNE RASTLINE

Gladišnik

Gladišnik (*Agrimonia eupatoria* L.) je trajna rastlina in je njivski plevel.

V zemlji ima močno, črnkasto vejnato koreniko in iz nje poganja do pol metra visoko dlakavo steblo. Listi so pernat in suličasti ter pilasto nazobčani. Proti vrhu stebela so vedno manjši in so na robovih radi zavijani. Tudi listi so srhokodlakavi. Rumeni cvetovi so v grozdastem socvetju, čaša je gosto dlakava in pod vsakim cvetom je trokrp podporni list. Po oprasitvi zrastejo iz cvetov majhni plovci s kaveljčastimi ščetinami. Cveti od junija do septembra in jo najdemo ob poljskih mejah, po gozdnih parobkih, po grmovju, sončnih jasad in tudi po travnikih.

Nabiramo celo rastlino, jo zrežemo na drobne koščke in posušimo v senci na prepihu. Posušena rastlina prijetno diši in vsebuje nekaj eteričnega olja, precej črsovine, grenčin, silicijeve kisline nikotinamid in nekaj sluzi ter rudninskih soli.

Gladišnik je stara zdravilna rastlina in so jo poznali že stari narodi. Uporabljali so jo za celjenje ran, zoper grizo in celo zoper kačje pike. V srednjeveških zeliščarskih knjigah pa priporočajo gladišnik zoper otečena jetra. Tudi v slovenskem ljudskem zdravilstvu je gladišnik dobro udomačen, o čemer pričajo mnoga ljudska imena. V lekarni je priznana zdravilna rastlina in se uporablja za celjenje ran, pa tudi za zdravljenje drisk, raznih črevesnih prebavnih motenj, kot so zaprtost, lenivost črevesja, za zdravljenje bolezni jeter, žolčnega mehurja, vranice. Učinkovit je tudi zoper putiko, to je odlaganje sečne kisline, ker pospešuje izločanje seča.

Ljudsko zdravilstvo priporoča gladišnik še za zdravljenje pljučnih bolezni, zoper krvotok, vnetje grla, zoper nevšečno nočno mokrenje otrok, za zdravljenje nekaterih kožnih obolenj in za zdravljenje kožnih razjed in ran, ki se nerade celijo. Za ljudi, ki mnogo govorijo in naprezajo grlo in jih muči suho grlo in vnetje z bolečinami priporočam, da si skuhamo tekočino za grgranje in sicer je potrebno skuhati 100 g posušene rastline v litru vode in kuhati počasi, na majnem ognju. Ko povre četrtina tekočine, se precedi in se dodajo tri velike žlice medu. To tekočino je potrebno grgrati večkrat na dan. Lahko se tudi pije po skodelico ali kot zdravilo zoper hud kašelj in prehladne bolezni.

Če dodamo gladišniku še meto, lapuh in šentjanžve rože, si iz te mešanice kuhamo čaj, ki zdravi obolenja jeter in žolčnega mehurja, če pa dodamo še regratove korenine, dobimo čaj, ki žene na vodo in čisti ledvice peska ter olajša hude bolečine pri putiki in revmatizmu. V gladišniku lahko kopamo bolnike, ki imajo vneto kožo, če pa prepražimo rastlino v maslu in nato precedimo skozi krpo, dobimo mazilo zoper vneto kožo. Gladišniku lahko dodamo še nekaj ognjevitih cvetov, kamiličnih cvetov in arnike ter to rastlinsko mešanico prekuhamo v maslu. Dobljeno rastlinsko mazilo dobro celi rane, vnetne procese na koži, akne ipd.

BORIS JAGODIČ

GOSTIŠČE
»PIRNAT«
iz LETUŠA

vošči bralcem Novega tednika
v NOVEM LETU 1984 obilo sreče in
vas obenem vabi na že tradicionalno
SILVESTROVANJE.

Informacije dobite po telefonu (063)
884-143.

TO IN ONO O RIBAH

Podust

Prav je, da naši bralci, še posebej tisti ki se ukvarjajo z ribarjenjem le rekreativno, spoznajo tudi glavne ribje vrste v naših vodah ter obenem tudi zvedo, kako se ribiči v sklopu naših ribiških organizacij trudimo, da te ribje vrste tudi ohranimo.

Naj začnem kar s podustjo, ki je ena od glavnih vrst v porečjih Savinje in Sotle in sicer v pasu lipana in mreje. Športni ribiči jo še posebej cenimo zaradi kratkega in sunkovitega jemanja hrane ter močnega upiranja pri utrjanju. Zasek in utrjanje pa sta pravzaprav največja čara beličarjenja.

Piše
Ignac Jevnišek

Podust ima trd, podstojen gobček in to je značilnost po kateri jo lahko spozna tudi rekreativni ribič. Zraste nad 50 cm v dolžino in preko 2 kg teže. Pri nas poznamo takojmenovano »savsko« podust, v Sloveniji pa imamo še »primorsko« podust, ki je nekoliko manjša in lovno ni tako pomembna. Savska podust se drsti marca, aprila in maja v pritokih Save. Je ena redkih belih rib, ki se na drst seli in včasih preplava precejšnje razdalje. Na žalost pa so današnji drstni pritoki precej onesnaženi in ponavadi prav v spodnjem izlivenem delu, s čimer je že v

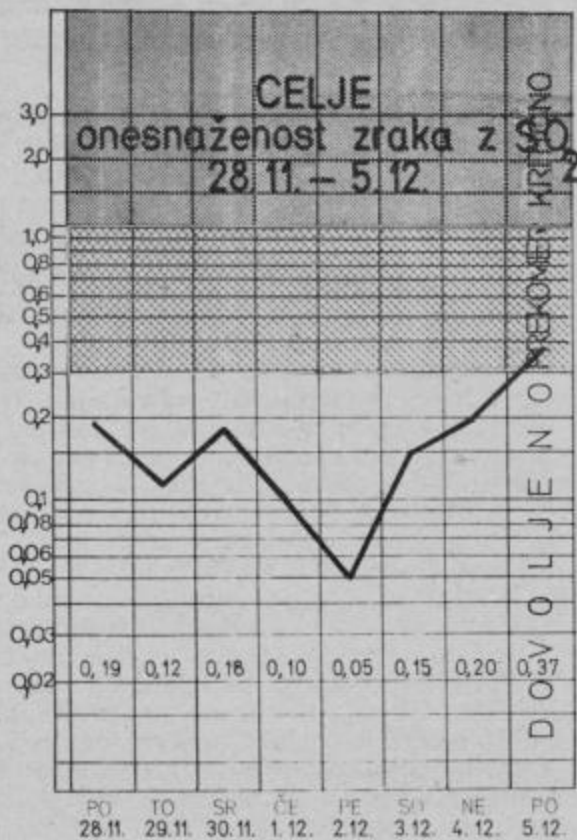
osnovi preprečeno naravno poslanstvo ter ribje vrste. Žalosten primer je prav naša Savinja, v kateri so se stoletja nazaj drstile podusti v ogromnem številu, danes pa smrdljivo brozgo premaga le nekaj rib, pa še to ni povsem zanesljivo. Ribiči se trudimo ohraniti stalež podusti tako, da predvsem zaščitimo drstna mesta v času drsti in pa z zmanjšanjem ulova. Podusti namreč ne vzrejamo umetno, tako kot nekatere druge belice.

*Podust je talna riba. Hrano pobira s kamnov tako, da se značilno obrne. Ob tem se zasvetlika srebrn bok, kar lahko večkrat opazujemo ob naši Savinji, še posebej pozno popoldan, ko se podusti intenzivno hranijo.

Podusti lovimo na različne načine in vabe, vendar najpogosteje s plovčkom in s kruhom. Vrvica je običajno debela 0,25 mm, predvrstica pa največ 0,20 mm. Trnek je srednje velik, običajno št. 8, lahko pa uporabimo tudi manjšega. Najboljši plovčki so »ježevci«, ki jih za hitro vodo še dodatno opremimo s pluto.

Zateg mora biti izredno hiter, zato ribič začne ujam podusti bolj po sreči in šele kasneje, ko s treningom pridobi refleks, občutno zmanjša število praznih zategov.

In ker imajo nekateri ribe še kar radi, naj na koncu povem, da ima podust okusno meso, na žalost pa tudi nekaj drobnih kosti.



Zrak v Celju

Vremenske razmere

Območje nizkega zračnega pritiska, ki se je pretekli teden zadrževalo nad južnim Balkanom pri nas ni povzročilo padavin. Posledica nestabilnih vremenskih razmer pa so bili močni vzdolžni vetrovi in večja nihanja temperatur. Jutranje temperature so se gibale med -6 in +9 °C, večerne pa med +8 in -3 °C.

Onesnaženost zraka

Zaradi močnega vetra in slabo izraženih jutranjih inverzij zrak v preteklem tednu ni bil prekomerno onesnažen. V ponedeljek 5. 12., ko se je vreme stabiliziralo, smo ponovno zabeležili višje dnevne povprečne onesnaženosti zraka z SO₂, kot je dovoljeno. Uvedba izrednih ukrepov ni bila potrebna.

Zasebna tovarna v Podplatu je vzor sodelovanja z industrijo

Štirje zasebniki zgledno sodelujejo z Železarno Štore, za katero brusijo litino

V Železarni Štore so se nekaj let otepali s težavami pri obdelavi brušene litine. Delo je bilo treba opraviti ne glede na delovni čas; kar je pri delavcih - vozačih povzročalo precej negotovanja. Zatikalo pa se je tudi zaradi obsežnega asortimana izdelkov, ki je obsegal okoli 800 različnih izdelkov.

Zaradi teh in podobnih problemov so se v Železarni odločili, da bodo obdelavo brušene litine prepustili kooperantom.

Sosedji so se jezili zaradi hrupa in prahu

»Začelo se je prav sredi novembra pred petimi leti,« je pripovedoval Ivan Hrup iz Podplata. »Tedadaj so se oglašili k nam v šmarsko občino predstavniki Železarne in povpraševali po tistih, ki bi bili pripravljeni kot kooperanti zanje obdelovati brušeno litino. Vabilu se je prvi odzval Jože Hernaus, zatem pa še jaz, Avgust Ogrizek in Jože Hrup. Štirje smo torej bili, ki smo pričeli v domačih delavnicah obdelovati brušeno litino. Stroj smo imeli deloma svoje, nekaj pa so nam jih pripeljali v uporabo iz Železarne.«

Tako smo delali vse do leta 1981. A vmes smo imeli precej težav s sosedi, ki so negotovali nad hrupom in prahom, ki da ju povzroča ta dejavnost.

Drugače kot sosedi pa so bili z nami zadovoljni v Železarni. Uvideli so, da se je obdelava brušene litine v kooperantskih rokah proti pričakovanjem dobro obnesla. Zato so prišli na dan s predlogom, da bi sporazumno, z deležem 51:49 v korist Železarne, zgradili novo proizvodno halo, kjer naj bi vsi štirje kooperanti pod eno streho obdelovali brušeno litino za Železarno.«

Kooperanti halo, Železarna stroje

Kot je povedal Ivan Hrup se dva kooperanta - Jože Hernaus in Jože Hrup - nista strinjala s ponudbo Železarne. Svojo dejavnost sta prepustila Vidi Poropat in Francu Gajšku, ki sta z Ivanom Hrupom in Avgustom Ogrizkom soglašala z gradnjo skupne proizvodne hale za obdelavo brušene litine.

»Gradnje smo se lotili leta 1981,« pravi Avgust Ogrizek. »Ker smo tu blizu doma, smo se za lokacijo odločili v Podplatu, le nekaj sto metrov stran od glavne ceste.

Moram poudariti, da so nam šli pri zbiranju dokumentacije izredno na roko na šmarski občini, tako da smo dokumente hitro dobili v roke. V pičlih dvanajstih mesecih smo s štirimi pari rok postavili tole proizvodno halo, saj smo sami zidali in opravili tudi vsa obrtna dela na stavbi. Delali smo od zore do trde noči, da smo čimhitreje gradili. Saj veste, gradbeni material se čez noč draži, zato se nam je toliko bolj mudilo.«

Proizvodna hala štirih kooperantov Železarne Štore iz Podplata pa je prava tovarnica. Njene dimenzije so 36 x 23 metrov, samo hala, v kateri obdelujejo brušeno litino, pa obsega 1080 m². Nad njo so še tri pisarne, jedilnica, sanitarije in garderobni prostori s tuši za delavce. Celotno vrednost objekta ocenjujejo na 25 milijonov dinarjev. Stroške gradnje so si kooperanti delili na štiri enake dele.

»Z Železarno Štore smo se sprva dogovorili, da bo v novo zgrajeno proizvodno halo sama namestila vse potrebne stroje,« je dalje pripovedoval Avgust Ogrizek. »Toda kmalu se je izkazalo, da dogovora ne bo mogla izpolniti, ker ni mogla uvoziti švicarskih ročnih brusilnih strojev. Tako smo se sami kupili dva takšna stroja, dva pa smo že imeli. Opremili smo halo, namestili sodobno klimatsko napravo, ob stroje smo postavili li zaščitne bokse, ki dušijo hrup, omogočajo boljšo klimatizacijo prostora in služijo delavcem tudi kot varnostni ščit. Zaposlili smo skupaj 24 delavcev, ki so bili večinoma že prej z nami v domačih obrtnih delavnicah in 7. marca letos je proizvodnja v novi hali stekla.«

Dnevno obdelajo tudi 36 ton brušene litine

Štirje kooperanti iz Podplata obdelujejo brušeno litino izključno za Železarno oziroma njeno Livarno 2. V mali tovarni obdelujejo kakih 800 izdelkov, ki jih livarna vliva po naročilu za jugoslovansko avtomobilsko industrijo, za traktorsko industrijo ter za industrijo gradbenih in poljedelskih stro-



jev. Največ izdelkov gre za Fiatov del Tovarne traktorjev in za mariborski Tam.

»Pri nas brusimo oziroma obdelujemo kakih 95 odstotkov celotne proizvodnje Livarne 2, mesečno tako obdelamo tudi do 450 ton litine,« pravi Ivan Hrup. »Dnevno nam pripeljejo iz Štor litino tri ali štiri krat, količinsko pa je je od 24 pa tudi do 36 ton. Navadno moramo v enem dnevu obdelati tri ali štiri vrste izdelkov, ki pa terjajo različno količino dela. Mnogokrat se zato zgodi, da ostajajo delavci za stroji tudi popoldne, da delajo ob sobotah ali nedeljah, samo da pripeljejo litino v določenem roku obdelajo. Delavci so se že navadili na takšne delovne pritiske, ob tem pa vedo, da lahko odidejo prej domov takrat, ko obdelajo manj zahtevne izdelke pred iztekom delovnega časa.«

Ze ko so stekli prvi pogovori med Železarno Štore in njenimi štirimi kooperanti, je bilo jasno, kako si bodo delili dohodek.

Tudi delavci si lahko izračunajo svoj dohodek

»Mi štirje kooperanti preprosto izračunavamo svoj bruto, pri nas zaposleni delavci pa svoj neto dohodek, na osnovi prej izračunane urne kalkulacije za vsak izdelek. Norme so postavljene, tako da je mogoče dohodek sproti izračunavati. Seveda pa bi lahko prihajalo med nami štirimi do zapletov, če bi sami izbirali, katere izdelke bomo obdelovali. Nekateri so namreč zahtevnejši in zato navržajo več dohodka, drugi pa so preprostejši in zato dohodkovno manj zanimivi. A nič takega se nam ne dogaja, ker nam delo po našem mnenju pravično razporejajo v Železarni Štore. Nihče od nas štirih ne ve, kaj bo jutri obdeloval, v Železarni pa nam pošiljajo izdelke v obdelavo tako, da zdaj eden, zdaj pa drugi obdeluje dohodkovno zanimive izdelke,« je razlagal Avgust Ogrizek.

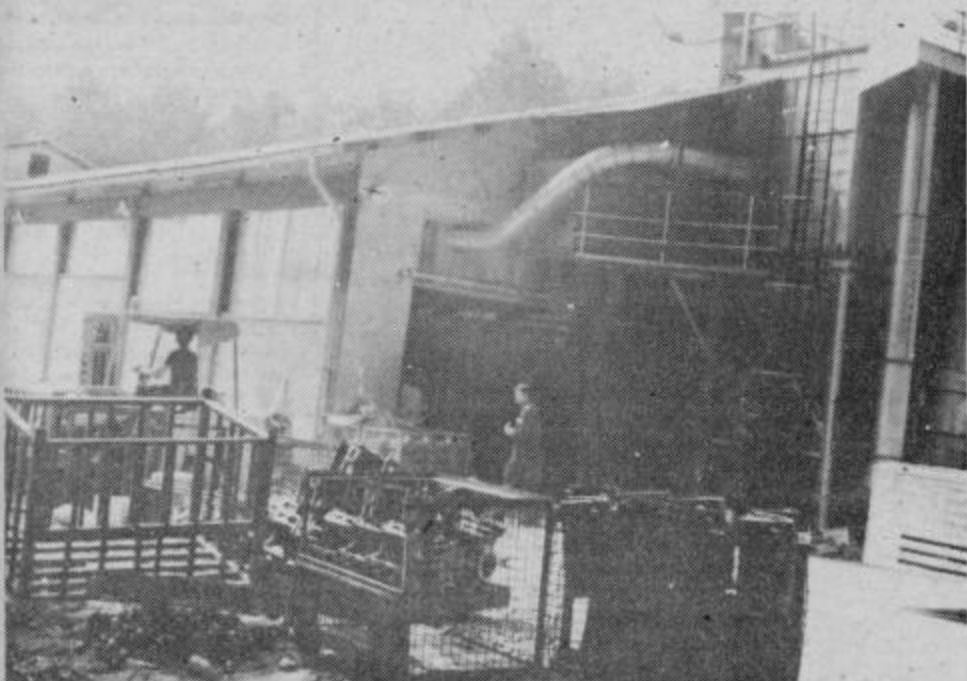
Sicer pa vsak od štirih kooperantov posluje sam zase, torej vodi lastno knjigovodstvo. Le kar je skupnih režijskih stroškov, si jih delijo na štiri enake dele. Sami zaenkrat vzdržujejo tudi stroje, čeprav je bilo sprva rečeno, da bodo to opravljali strokovnjaki iz Železarne. Po pravici povedano pa doslej tudi ni bilo treba kaj večjega popravljati, razen zamenjati brusne plošče in manjše strojne elemente, kar pa še lahko naredijo sami. Lase jim belijo le rezervni deli za uvožene švicarske brusilne stroje, na katere je treba čakati tudi po pol leta, da jih sploh dobijo.

Načrtujejo še razširitev dejavnosti

»Kljub temu, da so vedno kakšni problemi, smo z našo dejavnostjo zadovoljni,« pravi Avgust Ogrizek. »Čeprav smo delali noč in dan, da smo naredili to proizvodno halo in smo tudi sedaj skoraj vse dni v naši mali tovarni,

nam za našo odločitev ni žal. Mislimo, da so zadovoljni tudi delavci, ki so pri nas zaposleni. Resda delajo v težkih delovnih pogojih, v prahu in hrupu, vendar smo jim jih skušali olajšati, kolikor se je dalo. Poskrbeli smo za to, da imajo urejen topli obrok, da dobivajo vsak dan mleko, da imajo čiste in zgledne sanitarije, da se lahko pred odhodom domov stuširajo. Mislili, da so zadovoljni tudi z osebnim dohodkom, ki pa ga lahko regulirajo z lastno pridnostjo. Večina teh delavcev je bila že prej zaposlena pri nas štirih in vsi ostajajo z nami tudi sedaj.«

Gradnja nove proizvodne hale in zagon proizvodnje nista zavrla načrtovanj štirih kooperantov. Ravno kar so namreč z Železarno v zadnjih razgovorih o tem, da bi pričeli obdelane izdelke iz brušene litine premazovati z antikorozijskim zaščitnim sredstvom. Projekt za to je narejen, v mali tovarni v Podplatu pa računajo, da bo dodatna dejavnost lahko stekla že zadnje dni leta.



Zunanost in notranost majhne a izjemno uspešne tovarnice štirih zasebnikov iz Podplata, ki zgledno sodelujejo z Železarno Štore.

IZ UČITELJEVE
BELEŽNICEV kratkih hlačah
v šolo

Učilnice naših osnovnih šol v stari Jugoslaviji in prvih letih po osvoboditvi skoraj ne bi mogli primerjati z današnjimi. V glavnem so bile učilnice opremljene z dvo ali štirisedežnimi klopi, ki so bile večinoma razmajane in so ob slehernem premiku učencev skripale. Tla so bila iz smrekovih desk, premazana s protiprašnim oljem in zato temno rjava ali skoraj črna. Učenci so hodili k pouku obuti v čevlje, ki so bili večinoma dobro okovani, zato so z njimi temeljito »poskobljali« tla, tako da so iz njih štrlele večinoma le še grče. Na odru, ki je bil dvignjen, je poleg črnih tabel bila navadno umivalna mizica z umivalno skledo in pločevinastim vrčem z vodo iz katerega so učenci eden za drugim pili vodo.

Vsa stranišča so bila na »štrbunk«, saj so bila angleška stranišča na vasi neznana. V letnem času so zato šole že od daleč zaudarjale po urinu, kar je privlačilo roje muh. Bolhe, ki jih sedaj skoraj ne poznamo so bile takrat na šolah pa tudi drugod.

Nastopili so topli pomladanski dnevi in učenci so prihajali k pouku temeljito popikani od bolh, ki tudi nam učiteljem niso prizanašale. Zbirale so se v hlačnih šivih in prav živahno telovadile in pikale po nogah. Nekaj časa je pomagal prašek »buhač«, vendar to ni bila rešitev, zato sem nekega junjskega dne odšel v šolo v kratkih hlačah. Ko sem stopil v razred, so učenci vstali, hkrati pa so se huronsko smejali – smejal sem se tudi jaz, saj sem domneval, da je to zavoljo kratkih hlač, ki pač pri učiteljih na vasi niso bile v navadi. Po dolgem smejanju sem vprašal za vzrok, pa se oglasi Jožek: »Gotovo ste stali v vodi, ko vam je krojač umerjal hlače! Sledil je še hujši smeh, nakar se je oglasila Micika, ki je rekla, da sem imel verjetno premalo denarja za dolge hlače. Nazadnj sem se oglasil sam in jim povedal, da je to zavoljo bolh. No v razredu je bilo veselo, kratkih hlač pa pri pouku nisem več nosil.

ERNEST REČNIK

Zašrangana nevesta v Debru

Domači fantje so se težkega srca odrekli svoji Mileni

Pri mlinu med Debrim in Rečico pri Laškem se je zadnjo soboto v novembru dogajalo nekaj čudnega. Fantje v narodnih nošah so pripravljali šrango, pela je harmonika in ljudi je bilo vedno več.

Fantje iz folklorne skupine Anton Tanc iz Marija Gradca so pripravljali šrango svojima soplesalcema, ki sta se odločila za skupno življenjsko pot. Mileni Lipovšek in Stanku Horjak je bila namenjena ta zaseda.

»O, ne, kar tako pa naše Milene ne damo«, so rekli fantje. »Stanko, jo boš pa že moral nekako odkupiti!«

Brž ko so se svatje pripeljali do šrange, so radovedno spraševali kaj morajo storiti, da bodo pravočasno prišli na matični urad. Že so bili ob nevesto, saj so jo fantje ugrabili in skrili, potem pa so hoteli s pogajanjem prepričati ženina, naj Mileno pusti drugim, predvsem pa domačim fantom. Sale, zbadljivke, pesem, pa posvet na eni in drugi strani... ženin se je odločil za odkup in izplačal dogovorjeno vsoto. Kupčijo so zapili, pripravili pa tudi žago in ko so začeli žagati so gledalci in svatje veselo zaploskali in zapeli. Nevesta je bila spet ob ženinu.

Običaj so si ogledali tudi gostje iz pobratene občine Trstenik, ki so jih gostili člani folklorne skupine Anton Tanc. Le kaj so si mislili, ko so videli, da ženin odštevata denar šrangarjem.



Kaj so šrangarji hoteli, morali so spustiti svate dalje, obema prijateljsko pa so zaželeli kar najbolj uspešen zakon in da nanje ne bi preveč hitro pozabila.

Sranganje je spet minilo, toda ta običaj se vse premalo obuja ali vsaj ohranja. Mladi pa si želijo spet lep in prijetnih doživetij, še posebno ob življenjskih dogodkih, kakršna je poroka. Srečno, Milena in Stanko.

FANIKA LAPORNIK

MERX



TEKO CELJE

SALON »T«

Moderno, kvalitetno, ekskluzivno

– ženska oblačila, pletenine, ženska obutev, modni dodatki

Moderno, kvalitetno, ekskluzivno

MERX



TEKO CELJE

Bodice

Po tolikih gospodarskih reformah bi bil skrajni čas, da bi uvedli še reformo – gospodarstvenikov.

Lahko je bilo starim Grkom pisati o nepremagljivih antičnih junakih, ko pa takrat še niso poznali pojma – odgovornost.

SIS – sesalnik imetja Slovencev

TRIK – trgovci radi izmozgavajo kupce

IKIS – katastrofalno iskanje konvertibilnih sredstev

SEF – špekulante edinstveno financirajo

ŠANK – špekulacija alkoholikov nima konca

Nekaj športnih disciplin v katerih smo Jugoslovani nepremagljivi: vzpon na položaje, plavanje v dolgovih, dirka za devizami, streljanje kozlov, skok čez plot in metanje polen pod noge.

MARJAN BRADAČ

Vnovična obljuba zvestobe

Za Rojčeva je bilo v drugo pred matičarjem bolj slovesno

»Zdaj, ko sva se s Francem po petdesetih letih v drugo poročila, je bilo veliko bolj slavnostno kot prvič. Čeprav skraja nisva hotela, zdaj ugotavljava, da je bilo to enkratno doživetje. Zbralo se je sedemindvajset svatov, med njimi najbolj ljubljene trije sinovi – Franci, Vili, Viktor ter pet vnukov in ena vnukinja. Otroci so dobri, predobri za naju. Ponosna sva nanje.«

Zlati par ZOFIJA in FRANC ROJC iz Kočevarjeve ulice v Celju, skromno pripoveduje o svojem življenju, proletarcev, katerih začetki so bili borni. Tudi ohcet pred petdesetimi leti.

Mati Zofija, rojena v stavbi nekdanje Turške mačke v Celju, se je izučila za šiviljo, a za obrt ni bilo denarja, zato se je zaposlila kot testilna delavka v tovarni, kjer zdaj domuje Metka. A le za deset let, ko so na svet prihajali otroci. Trije sinovi. Zaradi njih je ostala doma. Zato pa je moral veliko bolj poprijeti njen mož Franc, ki je bil kot štančar zaposlen pri Westnu, se-



danjem Emu. Tu je enainštideset let služil stroju in bil pred sedemnajstimi leti kot predelavec upokojen. Moral je biti priden, da je preživel družinico, zlasti tedaj, ko so se sinovi šolali. Bili so skromni, pa vseeno so svoje le potrebovali. Vedno so se radi vračali v domače gnezdo, kamor se zdaj prinašajo dobrote in pozornost, ki jo starša znata ceniti. Vračajo se na Kočevarjevo ulico 4 a, kamor sta se oče in mati ob prvi poroki vselila in tu je bil njihov dom vseh petdeset let.

Oče Franc je še danes prava korenina in ženi Zofiji v veliko oporo, ker je zaradi bolnih nog več ali manj obsojena na domače ognjišče. Tu se zbirajo vsi Rojčevi in ne samo ob taki priliki kot je bila zlata poroka njihovih staršev. Pridejo tudi takrat, ko je treba kaj postoriti, pomagati. Doto, ki sta jo Rojčeva mama in ata dala otrokom – pridne roke in dober vzgled – se jima zdaj bogato obrestuje. Zato živita srečno in vedno v pričakovanju obiskov svojih najbližjih.

ZDENKA STOPAR

AMADEUS POROČA



Od gledanja ni nič kaj dosti koristi
akcija je tisto pravo
vas že vidim moški oportunisti
ko mislili ste le na divjo zabavo.

ŠOLSKI MLADINI V ČASU
POUKA NE TOČIMO
ALKOHOLNIH PIJAČ!

... po pouku pa le pridite in se »nacedite«. Tako bi se lahko nadaljeval nenavaden napis v bifeju Ingrad ob Ljubljanski cesti, ki so ga bojda namestili na zahtevo Tehniške šole.